

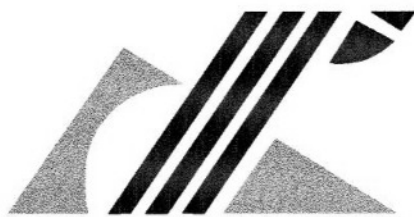
*ens

El nou santpolenc / N° 57 / Hivern 2011

* Projecte arpilleres a l'escola

* Les noies de l'At. C. Sant Pol

* Quatre il·lustradores al Museu

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9
08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)
Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21
ruscalleda@ruscalleda.biz

FINQUES PI

Tel. 93 760 30 36
Fax 93 760 30 29
c/ Nou, 17
08395 St. Pol de Mar
(Barcelona)
info@finquespi.com
www.finquespi.com

¿QUIERES ALQUILAR TU CASA CON PISCINA?

Con el alquiler
vacacional obtendrás
grandes beneficios
además de disponer de
tu casa cuando tú quieras

Catalan Holidays

 902 945 380

 CatalanHolidays.com

Oficina central: Catalan Holidays S.L., Santa Victoria 11, 08395 Sant Pol de Mar E-mail: info@catalanholidays.com

*sumari

ens / nº 57 / Hivern 2011

*seccions

Bústia pàg. 04 / **Opinió** pàg. 05 / **Entitats** pàg. 06 / **Llibres** pàg. 07 / **Notícies** pàg. 08 / **Visita guiada** pàg. 11 / **Esports** pàg. 24 / **Cultura** pàg. 28 / **Salut** pàg. 43 / **Política** pàg. 44 / **Ràdio** pàg. 46

*reportatges

Explicar històries amb fil i agulla. Una altra manera d'aprendre / L'Escola Sant Pau és pionera en un projecte educatiu que té com a eix central la confecció d'apilleres que cusen els nens i nenes. En parlem amb Neus Bartrolí, responsable del projecte. / pàg. 16

4 il·lustradores al Museu de Sant Pol / El Museu acull aquests dies les obres de quatre generacions d'il·lustradores, la Roser Capdevila, la Cristina Losantos, i dues santpolenques, l'Ester Carbonell i la Violeta Puchades, que ens expliquen la seva experiència. / pàg. 31

*entrevistes

Joan Tarruella, coordinador del futbol femení / L'equip de noies de l'At. C. Sant Pol aixeca passions. Ara ens sorprenen amb un calendari per ajudar a pagar les seves despeses. Ens ho explica el seu entrenador. / pàg. 24

Ricard Ibernou, impulsor del taller d'art 'Tinta Invisible' / Una propsta que compleix 15 anys i es consolida com un dels tallers més prestigiosos del món creatiu català. / pàg. 37

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar · Redacció / Daniel Solano, Ester Roig
Fotografia / Pito Estol · Disseny gràfic i maquetació / Daniel Solano · Impressió / Gráficas Campás
Publicitat / Tel. 93 760 01 52 · Web / www.santpol.cat/ens · Correu electrònic / ens@santpol.cat
Bloc / www.ensdigital.info · Facebook / Nou Santpolenc · Twitter / @ensdigital
Dipòsit legal / B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

*bústia

Gràcies

Després de 15 anys treballant d'infermera a Sant Pol de Mar he decidit jubilar-me.

Em dirigeixo a tots els meus pacients que durant aquest temps m'heu donat la motivació per intentar, i espero haver-ho aconseguit, encara que sigui una mica, fer la meva feina tal com vosaltres esperàveu.

Gràcies per tot el carinyo que he rebut de tots. Han sigut els anys més feliços de la meva carrera professional.

Desitjo i espero no desvincular-me del poble i la gent que tant estimo.

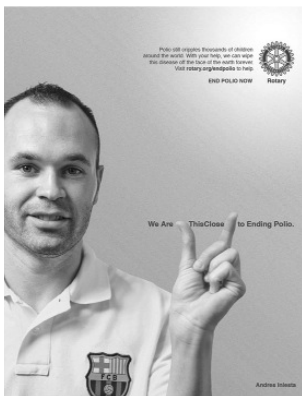
Una abraçada.

Rosa Miras

Busquem receptes familiars per a un llibre de cuina

Des d'una petita editorial estem recollint receptes de les famílies santpolenques per elaborar un llibre de cuina. Estem intentant que sigui una mostra representativa, però segurament ens haurem deixat algú. Si teniu aquella recepta especial que només feu a casa vostra i la voleu compartir, us podeu posar en contacte amb nosaltres a través del mail cuinasantpol@gmail.com.

Moltes gràcies!

Rotary, el Barça i Bill Gates junts contra la poliometitis

El Barça i Bill Gates s'han afegit al Projecte d'Eradicar la Poliometitis en el món que Rotary International està tirant endavant des de fa uns anys. El Rotary Club Sant Pol - Montnegre ens envia fotos de jugadors blaugranes que donen suport a aquesta causa.

QUAN EL TEMPS
és poesia

jo

en sóc la inspiració

JO, EL RELLOTGE DE SOL,
declaro pel meu honor, que la vida,
és sols el dia. "Cotidie morior."

L'albada m'és promesa
que pel matí tindrè alegria,
i plenitud fins el migdia.
Sense aturar-se, es fa present
un roig capvespre, que m'odia...
i m'entristeix molt de valent!
Car ve la nit i, em fa absent.

Josep M. Puig i Tornabell
Vacances d'estiu del 2011

*bústia

L'apartat de 'Bústia' és obert a tothom que vulgui expressar les seves opinions, crítiques, comentaris o pensaments sobre qualsevol tema relacionat amb Sant Pol. Els escrits no poden sobrepassar les 20 línies a doble espai en lletra Times i grandària dotze. La revista es reserva el dret d'extractar-los o resumir-los. Podeu deixar-los a l'oficina del Carrer Manzanillo, 17 (on hi ha la Ràdio) o també ens podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.cat. Cal que els escrits portin el nom de l'autor i algun telèfon o mail de contacte.

*opinió

L'Alguer

David Pagès i Cassú,
Activista cultural i escriptor

Hi ha una sèrie d'activitats que tot català, al llarg de la seva vida, hauria de fer com a mínim una vegada. Visitar la ciutat de l'Alguer, a l'illa de Sardenya, n'és una.

Fa pocs mesos hi vàrem fer estada. Es tractava de compaginar cultura i lleure. Tot plegat, una experiència formidable, que no ens podem estar de recomanar a l'amic lector. Per a situar-vos-hi, agafeu el trenet català, o bé algun dels carruatges o autobusos turístics que hi circulen.

A partir d'aquí, recorreu a peu la ciutat vella; obriu les pàgines del llibre de la seva història i admireu-ne els llocs d'interès, que són molts: edificis religiosos (La catedral de Santa Maria, l'església de Sant Francesc, de Sant Miquel...), el Museu Diocesà, la jueria, monuments, palaus, places, el Teatre Cívic, les Torres (del Portal, de l'Esperó Reial...), les muralles, el port...

No tingueu pressa. Passegeu a poc a poc. Entreu a les botigues. Fixeu-vos en la retolació comercial, institucional i viària, en les plaques... I parleu amb els veïns, alguns dels quals col·laboren en diferents entitats, que fan una tasca extraordinària a l'hora de promoure la llengua i la cultura pròpies.

Feu cap a la plaça que hi ha davant de l'Ajuntament. La senyera és una de les tres que hi onegen. A tocar el consistori hi ha l'Espai Lull, on els seus responsables fan una labor admirable per a potenciar els lligams entre la ciutat i Catalunya.

Si hi aneu en època estival, no deixeu d'anar a prendre un bany a les seves platges, que, per la situació i les característiques, us poden fer pensar en algunes del nostre litoral. I, si podeu, us aconsellem vivament que us arribeu al Cap de la Caça, les Coves de Neptú, al Parc Natural de Port Comte...

Els catalans, per molts motius, ens hi trobem a casa: per la llengua comuna, que es manté després de 650 anys i, també, pels vincles històrics, que es remunten a l'època del rei Pere III, al segle XIV; pels trets urbanístics i arquitectònics comuns a les nostres ciutats medievals; per les tradicions populars i, és clar, pel sentiment de pertinença a l'arbre frondós de la catalanitat.

Els turistes, cada vegada més, visiten els llocs per les seves característiques pròpies i per tot allò que els singularitza. L'Alguer n'és un exemple formidable, i un punt més a favor de dir que, per a un territori, el manteniment de la personalitat és un factor important no tan sols des del punt de vista cultural i sentimental, sinó, també, econòmic.

‘Els catalans, per molts motius, ens hi trobem a casa: per la llengua comuna, que es manté després de 650 anys i, també, pels vincles històrics, que es remunten a l'època del rei Pere III, al segle XIV’

*entitats

ASSOCIACIÓ DE L'ESPLAI
DE SANT POL DE MAR
C/ Nou, 36
Telèfon: 93 760 02 06
esplaisantpol@gmail.com
http://esplai.santpol.cat
08395 SANT POL DE MAR

Activitats de l'Esplai de Sant Pol de Mar durant l'any 2011

TALLERS:

- GIMNÀSTICA- Els dilluns i dimecres.
- COUNTRY- Els dilluns
- LECTURA- Els dimarts
- CATALÀ- Els dijous
- MANTENIMENT DE MEMÒRIA- Els dijous
- ACTIVALAMENT- Els dijous
- PUNTES DE COIXÍ- Els dilluns
- RELAXACIÓ- Els dimecres
- INFORMÀTICA, HISTÒRIES DE VIDA- Els dimecres i dijous
- INFORMÀTICA, INTERNET- Els dilluns i dimecres

Per qualsevol altra informació dirigiu-vos directament a l'Esplai.

EXCURSIONS:

- 17/2- Visita SAGRADA FAMÍLIA i al Camp del BARÇA
- 14/4- Pujada a MONTSERRAT i visita a CATALUNYA EN MINIATURA
- 27/9- Ruta del CÍSTER, SANTES CREUS i POBLET
- 25/5- Estada de 7 dies a ASTÚRIES
- 21/12- Propera sortida a EMPURIABLAVA

Estem preparant ja, per al mes de MAIG de l'any vinent (2012), una estada de mínim 6-7 dies a PORTUGAL. Tan aviat com ho tinguem ben lligat us donarem tota la informació.

36è.- ANIVERSARI DE L'ESPLAI

Es va celebrar el passat 29 d'Octubre del corrent: A les 12 hores, Santa Missa en sufragi dels socis difunts, posteriorment dinar de Germanor al restaurant Gran Sol.

Foto de grup de l'anada a Astúries

*llibres

Ressenya / Jo confesso

c/ Bruguera, 78
08370 Calella
Tel/Fax 93 769 52 08
el.faristol@gmail.com

Títol: Jo confesso
Autor: Jaume Cabré
Editorial: Proa
PVP: 26.90 euros

Jo confesso és una de les novel·les més complexes i absolutament genials que he tingut el plaer de llegir últimament.

Adrià Ardèvol fa una confessió, al final dels seus dies, a la Sara, una confessió per tal que aquest text, que escriu quan ella ja no hi és, serveixi per preservar el record de la seva estimada i també perquè ell necessita marxar en pau, abans la memòria no el traeixi, i repassar tots els fets de la seva vida confessant tot el que no ha tingut temps d'explicar-li. Adrià Ardèvol es creu culpable de moltes coses, es creu culpable fins i tot de tots els pecats que ha comès la humanitat i s'acaba dedicant a estudiar la Història de les Idees per veure si, amb això, arriba a comprendre el mal, un mal que no ha entès ni de petit, un mal que l'ha envoltat tota la seva vida, un mal, en definitiva, que el fa sentir culpable absolutament de tot quan ell no és culpable de res, només és una víctima de tot plegat.

L'Adrià també es creu culpable d'haver nascut en la seva família, una família equivocada on segons ell hi va anar a petar per error. Fill únic de Fèlix Ardèvol i Carme Bosch, no se sent mai estimat per uns pares freds i calculadors, en una casa on la seva única companyia és la dels amics que ell s'inventa i que l'acompanyaran i l'aconsejllaran al llarg de tota la vida: el sheriff Carson i l'Àguila Negra. Un món imaginari que s'ha hagut de crear per tirar endavant, per poder parlar amb algú, en un món, un despatx i una botiga d'antiguitats on passa sempre desapercbut però on acaba descobrint molts misteris amb l'ajuda dels seus únics i bons dos amics inventats. Per als seus pares, ell ha de ser el millor, ha d'aconseguir parlar deu llengües, ha de ser un violinista excel·lent... i l'Adrià ho acaba aconseguint per veure si així rep una mica d'atenció i estimació per part de la seva família, una estimació que trobarà només al costat d'en Bernat, el seu únic i millor amic, i la Sara, la seva estimada.

Adrià Ardèvol representa que escriu les seves memòries al final dels seus dies, just quan encara té memòria per fer-ho. *Jo confesso* és justament el resultat de l'última obra de l'Adrià Ardèvol, però no es tracta ni molt menys d'unes memòries lineals en el temps. S'acaba convertint en un encaix de personatges, llocs i moments que van sorgint i acoblant-se de manera desordenada però entenedora formant una xarxa que abasta des de l'època medieval fins a la segona guerra mundial i l'extermini jueu per part dels nazis. Tot plegat, acompanyat per molts objectes que acaben esdevenint símbols de connexió entre els diferents fets que se'ns narren: una medalla Sant Maria de Pàrdac, un quadre de l'artista Urgell de Santa Mara de Gerri, un tovalló de quadres blancs i blaus, i el més important i al voltant del qual giren totes i cadascuna de les històries que se'ns expliquen: un stronioni, un violí del segle XVIII. En definitiva, no deixa de voler demostrar que la història dels objectes és la nostra història. Adrià Ardèvol acaba entenent l'obsessió del seu pare per les antiguitats tot i que no comparteix en absolut que aquest arribi a usar els mètodes més bruts per adquirir qualsevol objecte. Ell no pot rectificar tot el mal que ha fet el seu pare però ho pot pal·liar i ho intentarà al final de la seva vida, per estar també en pau amb la seva estimada Sara, una dibuixant jueva que li deixa dos paisatges abans de morir: el paisatge de Tona, el paradís perdut on l'Adrià passava els estius en companyia dels cosins i els tiets (mite de la felicitat de la seva infantesa) i un paisatge on hi han dibuixades les runes de Sant Pere del Bungal, un monestir medieval que, sense saber-ho ell, formarà part de la seva vida.

La dualitat bé-mal surt al llarg de tot el llibre, una dualitat en què també es debat el protagonista. El mal surt reflectit en totes i cadascuna de les històries: el nazisme i la inquisició en la persecució dels jueus, l'enveja, l'orgull, l'avarícia, la traïció, l'engany, la mentida... Un mal que atraparà Adrià Ardèvol en un final que ja està generant diverses interpretacions entre els lectors. En definitiva, una immensa obra d'un gegant de la literatura del nostre país: Jaume Cabré.

Marta Rocafort

Comiat del “dominguero”

*notícies en imatges

Fotos: Pito Estol

*notícies en imatges

Concentració davant de l'Ajuntament de Sant Pol en defensa de l'escola en català.

Gravació del programa especial de Catalunya Ràdio sobre el desenllaç de la sèrie La Riera, al poliesportiu.

L'equip dels Divendres de TV3 va ser a Sant Pol tota una setmana, emetent els programes en directe des del poble.

Fotografies: Pito Estol

Visita guiada per Sant Pol

Sant Pol està de moda. Des que s'ha convertit en un dels escenaris de la sèrie La Riera de TV3, el poble apareix regularment en diferents espais d'àmplia difusió, a banda de les visites guiades que rep dintre de La ruta de la Riera que ofereix el Consell Comarcal.

Al juliol, per exemple, Catalunya Ràdio va emetre en directe des de Sant Pol un programa especial sobre l'últim capítol de la Riera, en el que van participar com a públic unes 1.300 persones. L'acte, conduït per Pere Mas, es va celebrar al pavelló poliesportiu, on es va instal·lar una pantalla gegant perquè els aficionats poguessin veure el desenllaç de la sèrie. També es va poder comptar amb la presència d'alguns dels actors que intervenen en la telenovel·la, com Pere Arquillué, Maria Pau Pigem, Paul Berrondo, Montse Morillo i Jordi Cadellans.

A l'octubre, Sant Pol també va aparèixer al programa 'Divendres' de TV3, que es va traslladar al poble tota una setmana. L'espai conduït per Xavi Coral i Espartac Peran, va mostrar els racons més emblemàtics de Sant Pol, va descobrir el costat més íntim de Carme Rusalleda i va tractar el parlar de Sant Pol a la secció 'Paraules en ruta' de Màrius Serra. També van aparèixer al programa altres temes típics, com els rellotges, les maduixes o els gegants.

Arrel de tot això, proposem una nova passejada per Sant Pol, de la mà del nostre col·laborador Lluís Cabruja, que ens permet redescobrir el nostre poble.

*visita guiada

Una passejada per Sant Pol

Idea original i text de **Lluís Cabruja**

Podem començar la passejada pel 'Parc del Litoral' i més concretament pel passeig de can Villar que pren el nom d'una antiga masia medieval 'Can Villar de Grau' que encara conserva algun noble vestigi de l'antigor, com una finestra i un rellotge de sol a la façana. El passeig vorejat per plàtans centenaris era l'antiga carretera per on passaven els terrassans amb els carros travessant la riera cap a la vila quan venien 'de la vinya', com encara diuen, i conrear maduixes i hortalisses tan preuades per la cuina santpolenca.

Sortirem del parc o bé pel pont de ferro a l'esquerra que és l'antic pont abans de canviar-lo de banda per on passava el tren o bé travessant el pont de fusta per sobre de la riera de la banda dreta. Des d'aquet pont obtindreu una magnífica vista. Hi destaca el campanar de l'església parroquial sota l'advocació de Sant Jaume, d'estil gòtic del segle XVI i que té de campanar una de les característiques torres de defensa, i les esplèndides cases d'estiuejants a la Riera en els números 13, 14 i 15 i enfilem el Consolat de Mar, nom de ressonàncies medievals ja que era el codi marítim que des del s. XIII Catalunya reglava les lleis de la mar. En el número 5 trobem can Mas, casa de l'arquitecte Ignasi Mas Morell en què interpreta la masia catalana. A ell se li deuen molts edificis modernistes del poble.

A pocs metres i en el número 9 trobarem un edifici emblemàtic. És la Fundació Pere Coromines,

dedicada als Estudis Filosòfics, Històrics i d'Investigació científica. Fou un notable polític i escriptor, com *Jardins de Sant Pol*, i pare del lingüista Joan Coromines. Avui conserva la biblioteca de tot dos ja que era la casa familiar des de 1914 fins al 1938. Durant la guerra civil aquest edifici va ser ocupat per la Falange.

Anirem fins a la plaça de la Vila núm. 1, l'Ajuntament del poble, on podem contemplar l'obra pictòrica del petit Museu. Conté una valuosa mostra de pintors santpolencs, com Martorell, Pou, Mateu, Perejaume, Carbonell, entre altres. En sortir fixem-nos en una petita placa a la paret a l'entrada dels Serveis Tècnics i que la vila dedica a Enric Morera, músic i compositor de *El nostre cant*, que és com l'himne del poble, amb la música d'Ignasi Iglesias, tots dos molt vinculats a la vila ja que hi van viure.

Davant nostre, fent cantonada, tenim la imatge majestuosa de l'anomenada Torre de la Plaça, projectada per l'arquitecte Mas Morell i construïda el 1922. Durant la guerra civil la planta semisoterrani va servir de presó i més tard també va ser ocupada pel servei de la companyia telefònica.

A l'esquerra i enfilant el carrer del seu nom, arribarem per l'esquerra a la placeta Francesc Moragas, fundador de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi. Davant, en un edifici amb porxada, La Caixa.

Si volem anar fins a l'església parroquial pujarem per les escales amb les baranes verdes típiques del poble de la serralleria Rovira i ens enfilem per un racó ombrívol i acollidor fins a arribar-hi. També podem anar-hi pel carrer Abat Deàs. Tot just pujant,

a la nostra esquerra veurem els darreres de la Fundació Pere Coromines, i continuant amunt ens aturarem a contemplar sota d'una esponerosa olivera el petit monòlit dedicat al santpolenc il·lustre Josep Deàs, abat de Montserrat i la seva casa nadiua. Podem observar-ne els detalls de les finestres, cortinetes i si hi ha sort i és capvespre, en alguna finestreta lateral hi haurà un llum encès per guaitar-hi l'interior.

Reculem fins a tornar al carrer de Consolat de Mar. Podem aturar-nos a fer una pausa de cara al mar en el restaurant El Molí en el núm. 43. Continuarem pel mateix carrer que desemboca a la placeta dels "quatre cantons" o de Jaume Roig, un jove santpolenc assassinat durant la guerra civil per ser seminarista.

Ja som al centre de la vila. Si hem vingut del carrer Consolat tenim enfront nostre la casa pairal del doctor Josep Marquès, que va ser metge titular del poble des del 1890 on avui viuen alguns dels seus descendents. A l'esquerra d'aquest edifici, en el número 3 del carrer Abat Deàs, hi ha la típica casa 'd'americano', can Cristòfol, del 1870 d'estil neoclàssic.

I a la dreta enfilem el carrer Nou, el centre comercial més important. En aquest carrer hi han viscut o hi han estiujejat al llarg dels anys personatges il·lustres com Josep Maria Tarridas, músic i compositor, com ho commemora la làpida a la paret quan s'entra al jardí del restaurant Sant Pau, reconegut sobretot pel '*pasodoble Islas Canarias*', o el dramaturg Ignasi Iglesias, autor entre altres obres de *La barca nova*, inspirada en els parlar dels pescadors de Sant Pol. També el compositor i músic Amadeu Vives, molt conegut perquè va posar música a *L'emigrant*, lletra de mossèn Cinto Verdguer.

Ens fixarem en alguna casa d'estil mudèjar que resta en el número 22, can Mas Noguera, com consta en la placa de la façana. Fixem-nos també en la casa del pou on va viure Amadeu Vives en el número 28, compositor de *L'emigrant* on es reunien els lletraferits de l'època.

En arribar al final del carrer tenim dues opcions, una és anar pel costerut carrer Pujada de Sant Pau per poder gaudir de la magnífica vista de Sant Pol des del pedrís. Si girem a l'esquerra, pujant les escales ens enfilarem a la joia de la vila, l'ermita que resta de l'antic monestir del s. XI, Sant Pau. D'aquí li ve el nom del poble, Sant Pol en el català medieval, igual que de Santa Paula prové Santa Pola de la costa valenciana. Res d'origen francès, doncs.

L'altra opció és que un cop hem arribat al final del Carrer Nou, girarem a la dreta pel carrer Ferrocarril.

Travessarem la via amb atenció i cap a l'avinguda del doctor Furest o passeig de La Punta. A l'esquerra una placeta amb un monòlit dedicat al compositor sardanista Tarridas. I l'acollidor racó sota l'ombra de les moreres una font dedicada al doctor Furest. Aquest metge era santpolenc i entre les moltes i extraordinàries idees se li deu la iniciativa de la construcció del balneari de *Vichy Catalán*. Per això també va intentar construir un hotel que fos *solàrium* per als estiuejants a la banda alta i nord del poble on avui hi ha el barri conegut per L'Hotel a la plaça Anselm Clavé on cada divendres hi ha mercat.

Al final del passeig de la Punta trobarem una filera de cases, davant de la Platja de Les Escaletes, construïdes per l'Avi Vila, Sebastià Vila i a davant, al llarg del passeig, diversos miradors que recorden, en un rajoleta de la ceramista santpolenca Mercè Vila, les darreres barques de pescadors. A l'arribar a l'últim mirador, el més gran, hi ha l'antic costum gairebé immemorial però que perdura de dir *anem a tocar ferro* perquè ens porti sort o ens eviti un malefici. Fem-ho i segur que en tindrem o l'evitarem.

‘Enfilem el Consolat de Mar, nom de ressonàncies medievals ja que era el codi marítim que des del s. XIII reglava les lleis de la mar’

A tocar d'aquest mirador hi ha la placeta i al bell mig trobarem una escultura de ferro dedicada a un amant de Sant Pol i estiuejant il·lustre, Manuel Carrasco i Formiguera, afusellat a Burgos el 1938. Reculem pel passeig i encara si som curiosos hi podem trobar alguna casa inspirada en l'estil modernista en el número 8, obra també de l'Avi Vila, acabada el 1913.

En arribar al pas de les vies passegem per l'andana i gairebé al final a la dreta trobarem les reixes del jardí del Restaurant Sant Pau i al fons a la planta baixa la cuina on veurem els diligents operaris amb impol·luts davantals blancs que preparen els famosos plats de Carme Rusalleda.

Just a l'altre costat de la via no ens pot passar desapercebuda l'última casa dels pescadors pintada de color verd. En aquesta caseta s'hi guarda la famosa màquina que va servir durant més de 75 anys per varar les barques dels pescadors. Si tenim sort, podem aconseguir que la confraria de pescadors ens obri el petit museu i

podrem gaudir de l'últim tresor d'aquesta platja dels pescadors.

Encara no hem acabat la nostra passejada. Al final de l'andana entrem per l'estret Passatge del Mar i ens tornem a trobar a la plaça dels "quatre cantons". Hem de fer un últim esforç i pujar els graons que ens duen a Can Canaleta, i pujant uns quants graons més som al carrer de Manzanillo, nom de ciutat cubana com el d'altres travessies d'aquest mateix carrer, l'Havana o el paral·lel del que som, Santa Clara. La tria d'aquests noms de ciutats cubanes, i algunes de les cases que veurem o hem vist són degudes a la nostàlgia que van sentir alguns santpolencs quan van tornar de Cuba després de "*fer les amèriques*". En el carrer de Santa Clara en el número 2 trobarem un altre edifici d'estil modernista construït l'any 1910, les Escoles del poble, obra també d'Ignasi Mas.

I com que tornem al carrer de Manzanillo, millor que no hàgim de menester entrar a la Farmàcia, però sí que per fi al seu costat tindrem el nostre

‘Som al carrer de Manzanillo, nom de ciutat cubana com el d'altres travessies d'aquest mateix carrer, l'Havana o Santa Clara.’

premi, la *Pâtisserie Sauleda*. Si se'ns ha fet tard i preguntem 'Quina hora és?' *Qui millor ens la darà / feinejant a l'obrador / de can Sauleda serà / el gran pastisser Vador*, si és que tenim la sort de trobar-l'hi. A uns 50 metres avall, a la dreta trobarem *El Relotge*. En una petita torreta, construïda el 1987 hi ha gravades serigrafiades dues esferes amb groc i amb números romans, però com que no està encarades al sol ni tenen les busques per senyalar les hores podem tornar a fer la pregunta tradicional de *Sant Pol, quina hora és?*

Explica la història que el 15 de febrer del 1714 les tropes borbòniques assetjaren Sant Pol i destruïren la població. Molts santpolencs van morir en l'heroica resistència. El rei va impedir la reedificació del poble hostil i el poble es va veure obligat a refugiar-se a les platges i muntanyes properes sota improvisats tendals de mantes. D'aquí pot provenir la frase '*Sant Pol la manta i la gent berganta*'. El lingüista Joan Corominas és l'únic que va apuntar una explicació versemblant i és que quan es digui de Sant Pol que és gent berganta, no serà cap insult, com diuen els diccionaris, sinó un gran elogi, perquè és una gent bregada, que lluita, que s'esforça '*fins que recobri ses llibertats*'.

La llegenda del rellotge '*Sant Pol la manta quina hora és*' també pot provenir d'aquella destrucció ja que el rellotge havia estat destruït com a càstig pels lleials a Felip Vè. També existeixen altres teories.

Ara bé, dins del local a sota de les esferes que no poden marcar l'hora, hi ha l'*Administración de Lotería del Estado* i la Rosa Nualart que ens pot

portar la sort si li comprem un número com aquell de l'any 2005 quan va caure la grossa sencera del Nen en aquesta Administració.

Ja ben servits i endolcits per la *Pâtisserie Sauleda*, agafem forces per girar a l'esquerra i al començament del carrer Manzanillo, en el número 17 veurem la casa coneguda com 'les Tribunes', obra també d'Ignasi Mas, del 1915. A la planta baixa hi ha les oficines del Jutjat de Pau i l'estudi de l'emissora de la vila, Ràdio Litoral.

Ara començarem la baixada del carrer abat Deàs. Serem al pla de les palmeres, les poques que resten perquè l'escarabat morrut no ha pogut escapar-les totes. Són nostàlgia de les plantades pels *indianos*. Contemplem alguns nobles edificis amb els jardins al davant i en el núm. 30 a l'esquerra, en trobarem un d'estil modernista amb predomini del color blau, del mateix arquitecte que ha deixat la seva petja en el poble, Mas Morell, construït l'any 1920, conegut com Can Planiol, un cognom santpolenc dels que també van "*fer les amèriques*", a Cuba concretament. Aixequem el cap i fixem-nos en un detall, l'escut de Cuba que ho corrobora i al costat el de Sant Pol.

I ja som al cap de la llarga passejada per Sant Pol, però només n'hem fet un tast. I tornem al Parc Litoral per agafar el nostre vehicle o si ens ve més de gust podem també agafar el tren, però que no sigui, si pot ser, l'últim diumenge de setembre perquè el jovent ens acomiadarà amb bombo i platerets seguint la tradició de la '*despedida del domingueru*', ja que volem tornar a repetir per visitar Sant Pol a tot hora per descobrir-hi altres racons.

Explicar històries amb fil i agulla.

Una altra manera d'aprendre
a aprendre

Un reportatge d'**Ester Roig**
amb fotos de **Pito Estol**

‘És molt important que a l'escola, avui, puguem donar-nos la mà la nova tecnologia, l'agulla i el fil’

Aquest mes d'octubre l'Escola Sant Pau ens va sorprendre amb una exposició d'arpilleres al Centre Cultural, uns treballs que havien cosit els nens i nenes de cicle superior (5è. i 6è.) com a part d'un projecte liderat per la mestra Neus Bartrolí. Molts d'aquests nens no havien agafat mai una agulla, i ara expressen en un tros de tela temes relacionats amb els drets humans, el medi ambient, la política... I és que l'escola de Sant Pol és pionera a tot l'Estat amb aquesta proposta educativa que permet treballar diferents aspectes del currículum d'una manera integral, fomentant la persona, els valors, l'autoestima... Al mateix temps, els nens aconsegueixen plasmar sentiments i experiències que potser no són capaços d'expressar per altres mitjans, i a través d'una eina (teles, fils i agulles) que travessa cultures i que està per sobre de les diferències socials.

Com va començar el projecte d'arpilleres a Sant Pol?

Jo havia fet uns estudis de postgrau on vaig conèixer la investigadora Roberta Bacic, i ella en una classe ens va portar una arpillera del Perú i ens la va explicar. Ens va dir que les dones per fer una denúncia cosien les barbàries de l'exèrcit, de la dictadura de Pinochet a Xile... A mi em va impactar moltíssim i, arran d'això, quatre anys després vaig preguntar-me si podia fer alguna cosa amb els nens

i nenes a l'escola, que evidentment no tindria un context polític com aquell. Vaig pensar plantejar un treball on ells poguessin conèixer una mica la Violeta Parra, que va ser la primera arpillerista, i començar a introduir el tema... Vaig fer un llibre artesanal agafant experiències que havia vist, amb fotografies, arpilleres que havia tingut a les mans, i els hi vaig ensenyar als nens. Els hi anava explicant: "què veieu, quina història us sembla que ha cosit aquesta persona, es poden cosir coses de la vida quotidiana?" I poc a poc anar treballant el detall i el sentit de l'arpillera.

EXPOSICIÓ D'ARPILLERES AL CENTRE CULTURAL

Fotografies de la inauguració de l'exposició Arpilleres que va organitzar l'Escola Sant Pau al Centre Cultural durant el mes d'octubre

Un centenar de persones van acudir a la inauguració de l'exposició d'arpilleres, que va comptar amb la presència de l'alcaldeessa de Sant Pol, Montserrat Garrido, el director de l'escola, Xavier Roca, i l'inspector d'educació, Amadeu Reverter. Roberta Bacic, investigadora internacional d'arpilleres, va compartir amb l'auditori el sentit d'aquestes obres.

Durant la inauguració van intervenir alguns dels nens participants en el projecte, que van compartir la seva experiència amb el públic, i Neus Bartolí, mestra de l'Escola Sant Pau i responsable d'aquesta proposta educativa juntament amb la Marta Llobet.

L'exposició del Centre Cultural va coincidir amb la participació de l'Escola Sant Pau al I Fòrum d'Arpilleres de Catalunya, que s'exposava durant el mes d'octubre a l'Espai Francesca Bonnemaison, a Barcelona.

La iniciativa incloïa mostres d'arpilleres xilenes (país originari d'aquest tipus d'artesanía), i d'internacionals, realitzades en situacions de violència política, així com mostres locals, desenvolupades en tallers per a dones a la Fundació Ateneu Sant Roc de Badalona, a més de les experiències de Vic, Sabadell i l'escola Sant Pau.

La Neus ensenya els nens a cosir una titella amb un mitjó, perquè es vagin familiaritzant amb la tècnica.

Com van reaccionar?

Jo en cap moment els hi vaig dir si volien fer-ho. Evidentment, hi havia una motivació personal meua molt important, però jo no ho podia forçar i menys amb una activitat que és tan feixuga com el cosir, sobretot per a nens i al començament. Per tant va ser una cosa molt suau. Jo era la tutora del grup i vaig començar per aquí, després vaig parlar amb dues companyes. Al principi no ho veien clar i els vaig fer el mateix que amb els nens, els hi vaig presentar aquest llibre, poc a poc... I aleshores els va semblar molt interessant i van dir que també volien fer-ho. Ja no era jo sola, era tot el cicle que s'apuntava a fer una experiència més gran.

I així vau començar

Vam planificar per fases, vam començar la part acadèmica, i primer els vam passar un vídeo sobre la biografia de la Violeta Parra. Vam fer unes fitxes de comprensió amb grups i posteriorment vam començar fent un dibuix, com un esboç a partir d'una història personal o una cosa que ells volguessin fer. A cada nen se li va repartir el tros d'arpillera i vam començar a cosir, ensenyant petites tècniques, per si volien fer objectes amb volum, el punt de creu... tot

el més senzill possible. I ens vam començar a fascinar. Amb les companyes vam començar a veure i observar coses que passaven a l'aula, coses que encara no hem tingut temps de reflexionar-les: s'ajudaven uns als altres, es donaven idees, cohesió de grup, xerrades espontànies sobre poetes catalans o política, històries d'infantesa...

Us imaginàveu aquest èxit?

Jo no sabia que aniria cap aquí. Quan això va començar alguns em deien "Com pots? Que els nens no faran res"... En cap moment vaig pensar que sortiria això, ni que els nens volguessin cosir, perquè vam cosir durant 3 mesos, és molt de temps. Inicialment n'hi havia que s'avorrien, que no volien seguir, però quan van començar a veure què sortia, ells mateixos es van animar.

'Altres escoles de Catalunya i de l'Estat ja estan veient l'experiència com una oportunitat de treball i com un llenguatge artístic.'

"Això d'enfilar és el que costa més; costa més que cosir"

Què tenen les arpilleres?

Com que estàs explicant una cosa que tu has volgut explicar, que ningú t'exigeix, que ningú t'ho demana, van passant coses, i el nen es comença a relaxar. Ara farà això, ara farà allò, va sortint... És una cosa molt pròpia, no hi ha mà adulta, el nen decideix quina roba, quin color, tot. És una obra absolutament seva, i això també és important a nivell terapèutic...

És un projecte molt transversal.

Aquesta experiència dispara la possibilitat de fer moltes activitats al voltant, puc treballar matemàtiques. Puc treballar medi social, diferents aspectes del currículum. Aquesta és la base i el que interessa és com es valora tot el procés d'aprenentatge, i és un procés d'aprenentatge tan integral! Estàs treballant intel·ligència emocional, estàs treballant currículum, la persona, valors socials, democràcia, cultura de pau... És una riquesa extraordinària, però hauria de tenir temps per poder reflexionar i ordenar tot el material, i amb el dia a dia és difícil.

Tot un esforç que després ha tingut la seva recompensa.

Ens van fer la invitació per participar en aquest primer fòrum d'arpilleres amb altres experiències de Catalunya. La direcció va apostar-hi i per això l'escola de Sant Pol hi ha pogut aportar tot un treball. Altres escoles de Catalunya i de l'Estat espanyol ja estan veient l'experiència com una oportunitat de treball i com un llenguatge artístic, i no sabem tot això cap on portarà però la cosa està agafant força. Està anant d'una manera que jo ni m'havia plantejat. Ara hi ha una escola de Barcelona que ens demana assessorament, també una de Bilbao... A Barcelona volen començar a fer-ho amb nens de segon, això encara no s'ha experimentat, ja que la iniciativa va

començar a Sant Pol a cicle superior, a partir de 5è. Ara d'Irlanda també ens han convidat a participar en una exposició l'any vinent i ens estem plantejant si és possible, perquè requereix molta feina, esforços econòmics, dedicació... Està naixent també una relació amb altres arpilleristes i altres projectes, que això tampoc sabem com es va cosint, perquè és un cosir humà, un cosir de relacions, de projectes, d'històries que van fent històries.

I aquest curs torneu a engegat un nou projecte.

L'experiència es va iniciar al curs 2009-10 amb la promoció de cinquè, que són les arpilleres que ara s'han exposat, però l'any passat no es va poder fer. Ara al gener tornem a començar amb la promoció d'aquest any i la veritat és que ens ha agafat per sorpresa perquè jo no tenia cap intenció de cosir arpilleres aquest curs. L'únic que s'havia de fer era l'exposició i la participació al fòrum amb la que ja ens havíem compromès com a participants i organitzadors. Jo pensava que això s'havia pràcticament acabat, i que ara ho exposaríem perquè els pares ho veiessin. Alguns pares sabien que havíem cosit però no havien vist l'obra perquè no havia sortit de l'escola, molts nens no l'havien exposat ni a la pròpia família. Per tant, aquesta exposició la fèiem perquè no ens semblava just anar a Barcelona i no mostrar-ho també al poble. Però què ha passat, que als nois i noies els ha agradat i han demanat tornar-ho a fer.

"Amb una arpillera puc dir les mateixes o més coses que amb un llapis"

'L'arpillera és una cosa molt pròpia, no hi ha mà adulta, el nen decideix quina roba, quin color, tot. És una obra absolutament seva.'

ALGUNS TESTIMONIS DELS NENS SOBRE L'EXPERIÈNCIA COMPARTIDA AMB ELS MENUTS DE L'ESCOLA

L'exposició d'arpilleres ha creat un procés molt interessant a dintre l'escola, i és que els 500 alumnes de Sant Pol, tots els nens i nenes, han vist el treball dels seus companys.

A més, les mestres d'educació infantil van demanar que hi anessin els nens i nenes de sisè a explicar als petits què era una arpillera. Arran d'això, els 48 nens de sisè van fer un desplegament de dos nens a cada curs, de manera que al mateix moment tota l'escola estava parlant d'arpilleres.

Va estar molt bé perquè hi havia nens que estaven molt atents i eren molt participatius, feien preguntes. Hi va haver un nen que deia que havia cosit una arpillera amb guants i que a més a més estava exposada. Aquest comentari va fer que tota la classe li preguntés com ho havia fet i que la Paula i jo ens poséssim a riure. Al principi com que la classe estava callada mirant-nos em vaig posar nerviosa, perquè ja em coneixien i no calia fer la presentació i em vaig col·lapsar. Després vaig començar a agafar el rol i em vaig deixar emportar pel que feien els nens: si jugaven ho explicava jugant al telèfon, si estaven més atents els explicava com era Xile...

M'ho vaig passar molt bé i crec que ells també.

A més a més crec que les dues classes van aprendre moltes coses: la nostra classe al menys jo ho penso, varem aprendre a ajustar les explicacions de les coses en aquest cas l'exposició d'arpilleres a persones que no entenen les coses com nosaltres, són més petits i aprenen les coses jugant. Per part seva crec que han après les coses que varem explicar i que els nens grans també poden ensenyar coses amb paraules sinó que també poden explicar-les jugant amb ells.

PD: m'agradaria repetir-ho amb una classe de nens més petits. Crec que encara aprendríem més coses.

Experiència Arpillera

Va ser molt divertit que els nens petits aprenessin (sobt) coses sobre l'Arpillera, perquè així quan siguin grans com nosaltres podran saber moltes coses sobre les Arpilleres. Van aprendre molt de vocabulari * Com: teixit, llana, agulla, fil ...

Quan vam jugar al telèfon es van quedar super contents. Vam jugar 3 cops la primera no se'n van ballar la segona si i la tercera no.

Ens va agradar molt anar perquè tots els nens ens escolaven, i volien aprendre moltes coses.

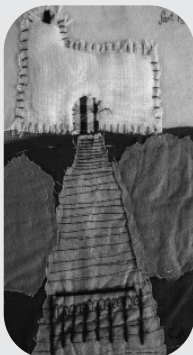
Era molt impressionant quant vam entrar a la classe, tots els nens estaven molt callats.

Quan vam marxar tots els nens es van quedar molt contents.

ENS VA AGRADAR MOLT ANAR A VISITAR ELS NENS PETITS!!!

Hi ha un flux d'intercanvi entre els més grans i els petits. Després hi han anat els petits a donar-los les gràcies, una classe els va anar a llegir una notícia en relació al que va representar l'exposició... S'està generant una altra manera de treball entre els nens i també entre els mestres.

En alguns d'aquests escrits els nens plasmen la seva experiència sobre el què va significar per a ells anar a fer l'exposició.

L'altre dia vaig anar a p3 a explicar que volia dir una arpillera. Em vaig trobar molt estrany, no sabia com reaccionar tot va passar molt ràpid, els nens i nenes eren molt petits i estaven més dormits que mai. Allò va ser un aprenentatge molt gran per a mi. Vaig aprendre a controlar-me i a tenir paciència.

Tot va passar molt de pressa, ho varem explicar i els nens allà: amb la boca oberta i amb el dit gros a la boca, només hi havia una nena que en tenia ganes però es impossible fer classe amb nens tant petits.

LA CONCLUSIÓ:

La meva conclusió es que a la vida s'ha de tenir molta paciència, si no en tens, cap esforç no val per a res.

Què va significar per mi anar a "Sant Roc"?

Sant Roc és, per el que vaig veure, un barri una mica descuidat.

Va ser una gran experiència veure un lloc on no són com nosaltres. Molts no han anat a l'escola. I em van sorprendre molt els pesos tant petits en que a la majoria hi viuen famílies nombroses de 10-12 persones. Em sento privilegiada al ser una persona que ha pogut anar a l'escola, viure bé, i sobretot haver pogut anar al barri de Sant Roc.

ESCRITS DELS NENS I NENES SOBRE L'EXPERIÈNCIA DE LA VISITA A SANT ROC

Els nens de Sant Pol van anar també a visitar les arpillers que havien fet les dones de Sant Roc a Badalona, on els van passar un vídeo de com havien començat a cosir i els van fer diversos tallers. Un d'ells consistia en deixar un missatge del que el nen havia sentit a cada l'arpillera, perquè el rebessin l'endemà les dones.

Dintre del projecte d'arpillers es treballa també molt de material complementari. S'aprofita tota l'experiència per després passar-ho a expressió escrita. De la visita a Sant Roc, per exemple, els nens van fer una redacció de què va significar per a ells, també s'ha aprofitat per fer acròstics amb el tema de les arpillers.

1
Que va significar la visita de Sant Roc per a tu?

Per mi la visita de Sant Roc em va semblar un poble molt pobre, amb moltes pauqueres al terra i un hoc molt pobre. Després vam anar a veure l'exposició de les arpillers, vam veure un ricell, vam jugar a un joc que teníem que fer novar la pilota i al final vam fer dues línies per explicar que ens havia semblat una arpillera.

I vam marxar.

Per mi anar a Sant Roc va ser una experiència inolvidable: la gent era molt diferent, la vestimenta... Les cases no eren com Sant Pol, eren més brutes. Vaig veure un matalàs al carrer. Això volia dir que allà hi dormia algú.

Quan la lleus va dir que era un barri diferent que molts d'aquí vaig pensar: "No serà tant diferent, havia exagerat massa!" I quan vaig veure aquell tant barri tant sol, tant diferent, em vaig quedar de pedra!

Per mi anar a Sant Roc és, i sempre serà, un bonic únic...

Aronit
Ranyó
Poble
Intel·ligent
Llest
Lloc
Estudiant
Res
Estudiar
Sopa

Arlucians
Ranes
Pauzanes
Ieusions
Lentes
Lestes
Estragones
Rachafis
Ampres

Així ha estat una mica per casualitat.

Algunes d'aquestes arpilleres van anar a Irlanda i quan van tornar va ser una cosa casual, com a vegades passen les coses que no saps ni com ni perquè. Jo portava la bossa que m'havia acabat d'arribar d'Irlanda i la vaig deixar sobre la taula, i van ser ells que van dir "ensenya'ns-ho, ensenya'ns-ho", i quan ho van veure van dir "nosaltres també ho volem fer".

Segurament van quedar impactats pels testimonis dels seus companys.

La inauguració d'aquí els va motivar molt, escoltar els testimonis de l'altra generació... El dia de la inauguració tant a Barcelona com a Sant Pol hi havia testimonis de tres promocions d'estudiants. A Barcelona, els nens van explicar coses que tot l'auditori, més de 150 persones, va quedar en un silenci sepulcral. Hi va haver una nena que va dir: "És que jo encara estic emocionada de veure la meva arpillera aquí projectada, perquè jo fins a l'últim moment la volia llençar. I ara avui veure-la aquí i que vosaltres li doneu un valor...", és tot un procés molt interessant.

Que no tenen res a veure amb les noves tecnologies.

És molt important que a l'escola avui puguem donar-nos la mà entre la nova tecnologia i amb l'agulla i el

fil. Ara que sembla que si no tenim aquesta manera de comunicar-nos no en sabem d'una altra, que puguem explicar coses a través del fil i l'agulla que travessa totes les cultures i classes socials...

I que cusen nens i nenes.

És una altra cosa per reflexionar, a nivell d'equitat i perspectiva de gènere. Que ho puguin treballar mans de nen, no només de nena, a mi m'emociona moltíssim. Que un nen et digui: "He après a tenir molta paciència", o "Això d'enfilar, quan es tarda a aprendre"... Pots veure un jove d'avui que té ganes de cosir, d'explicar històries, que et sorprèn, perquè quan una cosa acaba de ser cosida igual no era la que inicialment s'havia plantejat. Són petits detalls i vivències del dia a dia i que a vegades per la pressa s'escapen, però quan ho estàs vivint... Em sento molt orgullosa de ser mestra de Sant Pol, i alhora tenir uns nens i nenes que tenen ganes de treballar, de poder fer classe cada dia i engegar iniciatives com aquesta.

Per a més informació:

blocs.xtec.cat/arpillerasantpau
www.forumarpilleres.cat
www.cain.ulst.ac.uk/quilts

'Em sento molt orgullosa de ser mestra de Sant Pol, i alhora tenir uns nens i nenes que tenen ganes de treballar, de poder fer classe cada dia i engegar iniciatives com aquesta'

Fotografies calendari: **Pito Estol**
Fotografies making off: **Adri Nin**

Les noies de l'At.C. Sant Pol

Només amb quatre mesos l'equip femení del Sant Pol s'ha fet un lloc a l'afició, i és que aquestes noies no paren. A més de deixar ben alt el nom del club en les competicions, ara ens sorprenen amb un calendari per ajudar a pagar les seves despeses. Ens ho explica el seu entrenador, en Joan Tarruella.

Entrevista a **Joan Tarruella**, coordinador del futbol femení

'Hi ha noies que tenen un nivell molt alt tant atlèticament com a nivell tècnic'

Explica'ns aquest nou projecte del futbol femení Sant Pol.

Hi ha gent que es pensa que és un projecte apart, però jo com a coordinador del club ho veig com un mateix projecte en conjunt. El futbol femení en el nostre club surt d'una manera de fer les coses, d'una visió de futur, de com hem d'encaminar el club, dins dins de la qual hi entra el futbol femení. Tot forma part del mateix projecte. Nosaltres mirem de tenir una filosofia, a l'hora d'educar els nens, petits, grans, tant la filosofia de portar el primer equip del club, i dins d'aquesta manera de veure les coses el futbol femení hi és i per això ho hem tirat endavant.

De quantes noies estem parlant?

Jo no em pensava que tingués tanta demanda. Ho vam iniciar perquè és la nostra filosofia de club i perquè hi havia noies que ho demanaven, però ara ens trobem amb més de 50 jugadores. Tenim 39 fitxes entre juvenils i sènior, també tenim algunes jugadores que vénen sense fitxa a entrenar, i després tenim un tercer equip de nenes de 10 anys, que són 10 o 11 i de moment juguen partits amistosos.

Ha crescut molt l'afició de les dones pel futbol.

Al principi, fa uns mesos, hi havia gent que em deia: "Això ho iniciaràs i en dos mesos et quedaràs sense noies". I hem vist que no, que hi ha noies que realment que tenen un nivell molt alt tant atlèticament com a nivell tècnic per jugar a aquest esport i per això l'afició també és molt gran, cada dia són més.

Són més disciplinades les noies que els nois entrenant?

Jo porto 15 anys entrenant a nois, i en un principi pensava les noies serien més indisciplinades perquè els nens porten ja des de petits amb la disciplina d'equip i hi ha moltes noies que això no ho han viscut, però la veritat és que ara penso diferent, almenys amb l'experiència d'aquest quatre mesos que portem. Són molt disciplinades.

A quina categoria juguen?

Ara hem jugat a segona divisió, a partir d'aquí vas escalant categories cap a primera i divisions més bones. Al Maresme hi ha diversos equips: l'Arenys o també La Llàntia i el Pla d'en Boet de Mataró.

'Jo no em pensava que tingués tanta demanda, però ara ens trobem amb més de 50 jugadores, entre juvenils i sènior, també algunes que vénen només a entrenar, i un tercer equip de nenes de 10 anys'

El fotògraf Pito Estol ha realitzat les espectaculars fotos d'aquest calendari, que representen diverses escenes que es viuen al llarg d'un partit de futbol.

I com ho estem fent a Sant Pol?

Jo crec que estem per sobre de les expectatives. Perquè el primer que volíem era aconseguir tenir el nombre de jugadores per poder fer equip. I ja ho hem aconseguit. Després el que havíem d'aconseguir és que milloressin i fer-les competitives. I ara estem tenint uns bons resultats. L'altre dia vam empatar amb les cinquenes, quan perdem, perdem d'un gol. O sigui que a nivell competitiu també ho estem fent força bé. El que passa és que competir amb equips que porten 4 i 5 anys en lliga és molt difícil.

Quina posició signaries a la classificació?

Tant per al futbol femení com als altres equips jo no miro per la classificació. La nostra filosofia és crear una bona pinya, una manera de fer; que eduquem en valors, que hi hagi un respecte, que hi hagi un bon tracte, i que els nens aprenguin i gaudeixin jugant a futbol. I quan això ho aconseguim, una posició en la classificació és un tema secundari. Dels 24 equips que tenim al club potser només n'hi ha dos en els que mirem la categoria, que són el juvenil masculí, que és molt bon equip i ens interessaria pujar, i llavors un infantil, per la resta és secundària la classificació.

Totes les noies són de Sant Pol?

No, també en vénen de Pineda, Calella, Sant Cebrià, dues de Premià, una de Granollers... Moltes perquè tenen lligams amb Sant Pol.

Algunes ja havien jugat amb altres equips o totes comencen ara?

Si no tinguéssim aquestes jugadores que ja havien jugat a futbol no podríem ser competitives. Jugues amb equips que porten 5 i 6 anys en competició, i tenen un nivell molt alt. I estem sent competitives gràcies a algunes jugadores que ens ajuden i que tenen nivell. I això permetrà que les que no tenen aquest nivell, amb elles, vagin aprenent més ràpid.

I la idea del calendari, com ha sortit?

Hi ha un grup molt dinàmic en les noies. Tenen moltes iniciatives i volen tirar moltes coses endavant. I una d'elles era fer un calendari per al 2012. Amb dos objectius, un era fer uns quants diners per poder pagar la quota i l'altre objectiu era donar-nos a conèixer. I han llençat un calendari molt maco de cara al 2012, i una mica en aquest calendari també hi ha explicada la filosofia que tenim de club, què és el que pretenem de cara al futur.

' La nostra filosofia és crear una bona pinya, una manera de fer; que eduquem en valors, que hi hagi un respecte, que hi hagi un bon tracte, i que els nens aprenguin i gaudeixin jugant a futbol'

Què hi podem trobar?

El calendari representa les diferents escenes d'un partit de futbol: quan s'estan canviant en el vestidor abans de sortir, una escena en que hi ha un remat de cap, una sacada de banda, una falta directa...

On es pot adquirir?

Hi ha hagut 12 patrocinadors del poble que ens han ajudat a poder-lo fer. Les jugadores el vendran pel seu compte i també hi ha alguns establiments del poble que se'ns han ofert per vendre'l. Se n'han fet 700. I una cosa molt maca és que un euro de la venda del calendari anirà per la Marató.

Felicitats per aquest nou projecte que ja s'ha consolidat.

És una cosa que no l'hem de fer per aquest any sinó que de fer de cara al futur. Hi ha moltes jugadores que tinc en l'equip sènior que tenen més de trenta anys i a vegades em comenten "és que jo quan era joveneta no podia jugar a futbol perquè no n'hi havia". I hem de fer que segueixi per les nenes que ara tenen 10 anys i que els hi agrada aquest esport, que puguin continuar.

Foto: Pito Estol

Neix una nova companyia de teatre: **La puça maligna**

Aquest setembre un grup de nens i nenes va omplir el teatre de Sant Pol amb l'estrena de "Molt soroll per a no res", de William Shakespeare. Es tracta de "La puça maligna", la nova companyia infantil-juvenil del Centre Cultural, que ha començat amb força i ja escalfa motors de cara a la nova temporada. Ens ho explica el seu director, Pepe Mestres.

"Quan va començar la història de reactivar el teatre ja hi havia la idea de crear un grup de teatre infantil o juvenil -ens explica en Pepe Mestres, director de l'Elenc Teatral del Centre Cultural-, per agafar una mica de planter que continuï com a relleu del teatre dels grans". Ja feia un parell d'anys que n'havien parlat i va ser aquest any que es van decidir a tirar-ho endavant. Entre ell i la Bibiana Puigdefàbregas, que és l'escenògrafa que fa tots els decorats, de seguida van posar-se a treballar, després també se'ls va afegir l'Eva Sánchez. "La Bibiana ja és una professional del món del teatre, és professora de l'Institut del Teatre i coneix molt el tema" -assegura en Pepe. Va ser ella qui va proposar fer l'obra "Molt soroll per a no res" de William Shakespeare, i la mateixa Bibiana en va fer una adaptació d'una hora, molt pensada per als 14 nens i nenes que s'havien apuntat.

Després de tot l'estiu treballant-hi la van estrenar amb molt d'èxit al setembre, en van fer 3 passes i van omplir cada dia. "Va sortir molt bé. El públic i els nens en van sortir molt contents i amb ganes de tornar-hi", diu en Pepe, tot i que assegura que això no era el més important. "L'objectiu principal era fer treballar els nens al teatre, s'ha fet un equip molt maco de nanos, amb un entusiasme i una entrega bestial; també nosaltres i el Centre Cultural hi hem posat molta il·lusió", assegura.

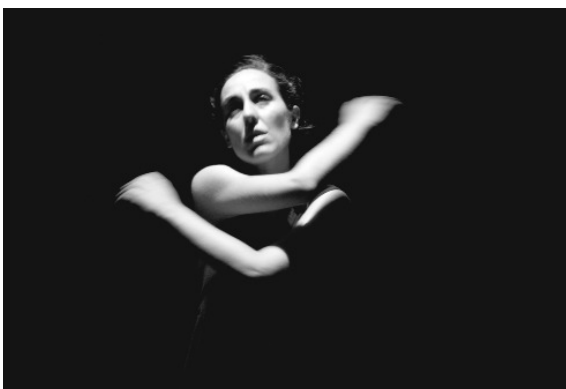
Anys enrere ja havia existit a Sant Pol un elenc juvenil, en el que el mateix Pepe Mestres havia participat, de la mà del senyor Parés. "Ara ens hem trobat un grup de gent amb ganes de tirar-ho endavant i per això ha estat possible -assegura el director de l'elenc-. Una persona sola no fa res si no tens un equip al darrera. Nosaltres, els actors i el

*cultura

director som amateurs, però a darrera hi ha uns tècnics que són professionals, com la Bibiana. Tot això és possible gràcies a ells, que són el motor que ens ajuden a que tot vagi bé", afegeix.

Els nens han escollit el nom de "La puça maligna" per batejar la nova companyia. El nom el van treure de la cançó que cantava la cupletista a Mort de dama, l'obra que els grans van representar aquest any i que els petits van veure per començar a agafar rodatge. Ara acaben de participar al Xou de la Marató, i segueixen molt motivats i amb ganes de tornar a començar. Aquest any volen seguir amb una nova obra, que podria ser una adaptació de Els tres mosqueters. De cara al futur no descarten embrancar-se en un musical, implicant músics del poble i també fer alguna cosa conjunta entre els dos grups d'adults i nens.

En Pepe també ens avança que amb el grup d'adults, i després de l'èxit de Mort de Dama, preparen nova estrena per al 2012. Es tracta de L'estiueig de Carlo Goldoni, "una obra amb molts personatges, amb molt moviment, molt divertida...", assegura. El regust de La Barca Nova els ha deixat moltes ganes de tornar a fer alguna cosa a la platja i, coincidint amb els 10 anys de Firamar, també treballen en una nova proposta que combinaria música, dansa i teatre, tot abocat al món de la marina. "Es tracta d'una proposta més visual i de sentiments -explica en Pepe-. Es dirà Postals de sorra i mar, amb escenes inspirades en fotografies antigues de Sant Pol". La intenció de l'elenc és fer un bon producte, amb molta varietat, anar creant i experimentant. "El més important és passar-nos-ho bé i aprendre, i fer-ho passar bé a la gent, que en aquests temps que corren és molt important", conclou.

Poesia escènica de Jordi Fàbregas al Centre Cultural

Aquest mes de gener s'estrena a Sant Pol "L'univers d'un poeta o La distorsió d'un paisatge", una obra del santpolenc Jordi Fàbregas i intepretada per Elisenda Rué. Es tracta d'una peça de poesia escènica constituïda per un seguit de poemes i proses poètiques triades entre l'obra escrita per Jordi Fàbregas a partir del 1981. Gairebé tots els textos són inèdits i quasi tots s'han incorporat íntegrament a l'obra.

Les evolucions d'una sola actriu amb una cadira com a única escenografia evoquen, en part, el personatge d'Àlicia de Lewis Carroll alhora que la figura força central d'El lladre de somiers, un dels poemes de l'obra.

"L'univers d'un poeta o La distorsió d'un paisatge"

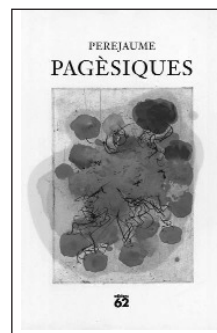
Dissabte 7 de gener a les 9 del vespre i diumenge 8, a les 6 de la tarda, al Centre Cultural

PROPOSTES PER AQUEST GÈNER

Perejaume exposa a La Pedrera i publica un nou llibre de poemes

Fins al 12 de febrer, Perejaume exposa a La Pedrera una retrospectiva de la seva obra que reflexiona sobre la cultura de l'excés de la societat contemporània. «Ai Perejaume, si veies la munió d'obres que t'envolten, no en faries cap de nova!» no és una retrospectiva convencional, tot i que recull unes dues-centes obres realitzades en els darrers vint anys, ni una exposició més, sinó una reflexió sobre la funció, els límits i el destí de l'art davant l'excés, l'acumulació i el vagareig de tantes obres; no en va Perejaume, des de principis dels anys noranta, no ha deixat de repetir la necessitat de despintar, de desfer, de desdibuixar i de restituir les paraules i les imatges al seu lloc d'origen per tal de poder rehabilitar la nostra relació amb el món.

D'altra banda, l'artista i poeta santpolenc ha publicat aquesta tardor 'Pagèsiques' (Edicions 62), el seu tercer llibre de poemes. El llibre és un discurs intens, elaborat i enlluernador al voltant de la intimitat entre el món natural i el llenguatge, viscuda en primera persona per algú que ha fet d'aquesta relació l'eix de la seva vida artística.

Herbes

PRODUCTES NATURALS I BIOLÒGICS

C/ Consolat de Mar, 53
08395 · Sant Pol de Mar
T. 93 760 20 85

C/ Roig i Jalpí, 2
08397 · Pineda de Mar
T. 93 762 37 50

Av. Mediterrani, 37
08397 · Pineda de Mar · Poblenou
T. 93 766 27 35

info@herbesmaresme.com
www.herbesmaresme.com

FUSTERIA GARBÍ S.L.

Aleix Lluveras

Tel. 93 762 47 63 - 616 036 417

Fax 760 08 59

Gemma Colomer Munrabà

PODÒLOGA

Col. núm. 954

Tel. 93 760 34 40

(hores convingudes)

c/ Roger de Flor, 13
08395 Sant Pol de Mar

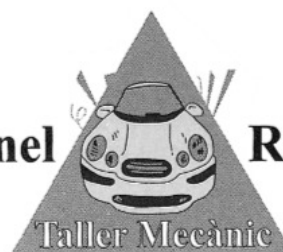

FUSTERIA-EBENISTERIA Josep M^a. Puigvert

C/ Bonavista nº29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

Manel

Ramírez

Taller Mecànic

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona) Tel./Fax 93 760 01 34

PINTURA I DECORACIÓ
PINTURA I DECORACIÓ

Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 · 2on 1a - A
Tel. 93 760 23 56 / 686 720 868
Sant Pol de Mar

rosabel

Pujada St Pau, 1
T/F 937 601 446
rriidom@hotmail.com

08395 Sant Pol de Mar
BCN
www.rosabelsantpol.com

Fotos: Pito Estol

4 il·lustradores al Museu de Sant Pol

Els Amics de les Arts ens han tornat a captivar amb una exposició exquisida al Museu de Sant Pol. Aquesta vegada han aplegat quatre generacions d'il·lustradores, la Roser Capdevila, autora de 'Les tres bessones', la Cristina Losantos, i dues santpolenques, l'Ester Carbonell i la Violeta Puchades. Hem demanat a les més novelles, la Violeta i l'Ester, que ens expliquin com ha estat l'experiència.

* Exposició al Museu

Violeta Puchades, il·lustradora i mestra.

'Exposar al Museu és una idea que ens agradava a les quatre perquè és un espai molt bonic'

Encara que no es considera una il·lustradora en sentit estricte, aquesta santpolenca polivalent fa anys que ens omple dels seus dibuixos. Ha il·lustrat llibres, discos i també articles i reportatges per aquesta revista. Ara continua la seva carrera artística al mateix temps que exerceix de mestra.

- D'on va sortir la idea de fer una exposició d'il·lustració?

Bé, va sortir d'una conversa que vaig tenir amb la Jordina Tió a la qual vaig proposar fer alguna cosa relacionada amb la il·lustració. I ella va relacionar il·lustració amb la Roser Capdevila i llavors els Amics de les Arts van coordinar una exposició amb il·lustradores de Sant Pol i il·lustradores de fora de Sant Pol però que d'alguna manera estimen el poble o hi estan relacionades. I a la Roser Capdevila li agrada molt Sant Pol i, a més, coneix a la Carme Ruscalleda. I el mateix passa amb la Cristina Losantos, que té una completa vinculació amb el nostre poble. I poc a poc, després d'algunes reunions, es va anar formant el projecte.

- D'alguna manera, aquesta mostra ha aplegat quatre generacions d'il·lustradores.

Sí. D'una banda, la Roser Capdevila, que és la més veterana. De l'altra, la Cristina Losantos i, finalment, l'Ester Carbonell i jo mateixa, que som les més novelles. El més paradoxal del tema és que jo mai m'he considerat una il·lustradora, en sentit estricte. Sempre m'he considerat més dibuixant que no pas il·lustradora, encara que també faig pintura o escultura. Per exemple, fa poc vaig fer una exposició de figures de fang a Barcelona, també he fet projectes amb tèxtil cosit. etc. El que vull dir és que sovint no treballo amb un text al darrera, que és com ho fant normalment els il·lustradors. Per això crec que no és el mateix el que jo faig que no pas el que fa la Roser, que porta trenta anys fent il·lustració, o la Cristina, que també porta una pila d'anys il·lustrant

llibres. Jo he fet coses en aquest àmbit, però crec que encara no puc considerar-me una il·lustradora.

-I com has trobat l'experiència?

Fantàstica! La Roser Capdevila és una 'superstar' del món de la il·lustració, i exposar amb ella per a mi és una experiència molt interessant. Ens vam anar trobant per definir el tema, però després cadascuna va treballar bastant per lliure la seva part, cadascuna amb la seva feina. A més, exposar al Museu de Sant Pol és una idea que ens agradava a les quatre, perquè és un espai molt bonic.

- Perquè heu organitzat l'exposició com un mercat?

Perquè vam saber que el Museu, antigament, havia estat el mercat de Sant Pol, i ens va agradar la idea i vam decidir pintar les parets recuperant el seu antic ús. Volíem que els nens i nenes entressin dins d'un mercat fet a la seva mida. Jo vaig voler recuperar l'essència d'"anar a plaça". Vaig il·lustrar amb collage sobre la paret, el que hagués estat "el mercat" dels nostres avis, amb els pagesos i les gallines, venent la fruita i la verdura.

- També has fet intervencions artístiques en aparadors de botigues.

Sí. Aquestes han estat unes il·lustracions de format gran que he fet per als aparadors d'una empresa de comerç just. I és maco perquè són encàrrecs i, per tant, no és una qüestió subjectiva, sinó que el missatge ja et ve donat. T'esforces per crear una

imatge que reflecteixi la idea d'una botiga, que no és la teva, i això també és interessant. S'acosta una mica al 'cartellisme'. I el fer-ho tot a mà, també és interessant. Especialment en una època on tot és visualment tant potent.

- Tu ets mestra d'escola. És possible compaginar una carrera pedagògica i una d'artística?

Home, és una vida bastant dual. Ser molt bona mestra i ser molt bona artista és difícil. O almenys així ho veig en aquest moments. Per força una de les dues sempre quedarà una mica sacrificada. Suposo que si et dediques completament i exclusivament a l'art, la teva vida deu ser molt diferent i això es deu reflectir també en els resultats.

- Però tu ho saps combinar prou bé...

Perquè tinc energia. Però imagina't... m'he cansat molt. Jo treballo en una escola de Barcelona i l'exposició va coincidir amb l'inici del curs, quan els nens estan més esverats i quan cal engegar-ho tot. A més, ara visc a Barcelona i quan arribava el cap de setmana, apa, cap al Museu a enllestir l'obra. Però m'ho he passat molt bé.

- Creus que en aquest país s'ajuda prou als nous creadors?

No. Crec que econòmicament no s'aposta pels artistes. Tots els que conec han de treballar en alguna altra activitat no artística per poder tirar endavant.

- T'hagués agradat dedicar-te exclusivament a l'art?

Si et dediques només a dibuixar i pintar, et surt de dins tot un món extraordinari. Tot allò que t'imagines ho pots anar recollint en el teu treball. Si, en canvi, has de compaginar l'art amb altres activitats, normalment l'obra final se'n ressent. Arribes cansada de la feina i sobretot, el que també succeeix és que vas deixant d'imaginar. Però per altra banda, el fet de poder fer el que vulgui amb l'art i no estar condicionada pels diners, fa que a la llarga acabi fent moltes coses. De vegades estic més activa artísticament que no pas altres companys que es dediquen exclusivament a l'art.

- Com veus el panorama artístic a Catalunya?

No percebo un interès social i cultural per l'art. Això es veu més per la música. Però no tant per l'art visual. A la gent li costa més anar a una exposició que no pas anar a un concert.

- Però el nostre país presumeix de tenir grans pintors i artistes visuals.

Sí, i els tenim. Però després no anem tant als museus, a les galeries o a les exposicions. Al final és una qüestió de sensibilitat. La gent no cerca gaire, no té massa inquietuds artístiques.

- Les teves il·lustracions tenen un estil molt personal, marcat per una estètica de blancs i negres. I darrerament, sembla que hagi començat a evolucionar envers el color. És així?

Jo he dibuixat sempre. I quan era més jove, especialment en els meus anys d'adolescent, imagino que vaig expressar la meua part més fosca. Tot i que jo no em considero tan fosca com els meus dibuixos. I amb el temps, quan he revisat aquestes obres, he vist que hi ha un 'dramatisme' al darrerament. Però tampoc considero que ara estigui en una etapa de 'color'. El que passa és que en aquesta obra que he realitzat per al Museu, sabia que vindrien els nens de l'escola a veure-la. I he pensat en ells. És el mateix que en el cas de les il·lustracions pels aparadors. No penses en expressar el teu interior, sinó que penses en les persones que ho veuran i en el missatge que vols transmetre.

- També hem pogut trobar la teua obra en alguns magazines d'art, com ara 'Trauma', i has il·lustrat l'àlbum del cantautor Dídac Rocher.

Sí, però ara aquesta revista està una mica aturada. Pel que fa al disc, aquest era un àlbum amb cançons i lletres amb sentiment. És una obra dirigida a un públic adult i les il·lustracions segueixen aquest camí.

Al Museu hi ha una vitrina i cadascuna de les il·lustradores expliquem una mica qui som a partir dels llibres o les imatges d'obres que hem anat fent. I la veritat, em va costar molt fer la tria, perquè la meua obra és més d'art que no pas d'il·lustració. I al final vaig escollir la portada d'aquest disc.

- Quins projectes tens per a un futur?

Bé, ara estic en un projecte d'il·lustració eròtica per a una botiga de Manresa. Al desembre farem l'exposició i he descobert que el tema de l'eroticisme m'agrada molt.

Ester Carbonell, il·lustradora i estudiant.

'La gent s'hauria d'obrir més a l'art, perquè és molt maco'

Amb només 17 anys, l'Ester ha tingut oportunitat d'exposar al Museu i al costat d'il·lustradores consolidades. Té oberts diversos projectes i també prepara una exposició a l'Espai Capgròs de Mataró. Hem volgut que ens expliqués com s'ho fa per compaginar els seus estudis amb una producció artística tan abundant.

- Quina bona experiència deu ser exposar al Museu de Sant Pol, oi?

Sí. Em van trucar del Museu i em van oferir la possibilitat d'exposar amb la Cristina Losantos, la Roser Capdevila i la Violeta Puchades. Evidentment,

vaig dir que sí.

- No t'ho vas pensar gaire.

Gens. Era una gran oportunitat per a mi! Imagina't, exposar amb artistes tan bones!

- Quan va començar la teva afició a l'art?

Des dels 5 anys ja dibuixava. Suposo que el fet que el meu pare sigui artista em va influir molt. El meu pare és un ceramista molt bo i segurament d'aquí em ve la meva afició a l'art.

- L'exposició simula un mercat. Tu vas il·lustrar la peixateria.

Sí, a mi em va tocar la peixateria. Vaig posar tot de peixos dibuixats en un prestatge i els vaig acompanyar de diferents personatges. Un d'aquests personatges està inspirat en la meva mare. I també hi vaig incloure un banc amb diversos avis asseguts.

- Quina tècnica vas utilitzar?

Pintura de paret. I altres pintures acríliques. També hi he posat algun detall en collage, com un fil amb peixos.

- Quina sensació creus que produeix l'exposició als visitants?

Al públic crec que li agrada molt l'exposició. Però jo crec que si no hagués estat tan atrafegada amb els exàmens, jo hauria pogut fer un treball millor.

- Els artistes sempre sou molt autocrítics. El mateix em va dir la Violeta.

Potser sí. Jo almenys, segur que ho sóc.

- Què és el que més t'ha agradat d'aquesta exposició al Museu?

No sé, moltes coses. Potser una de les més interessants és la sensació de tenir a la Roser Capdevila i les altres il·lustradores al costat. Que et puguin donar consells gent que hi entén molt i que ja té molta experiència. Això m'ha agradat molt. I també destacaria l'esforç que m'ha suposat.

- És molta feina.

Sí, sobretot perquè ho vaig haver de compaginar amb els exàmens del batxillerat.

- En què treballes actualment a nivell artístic?

Bé, estic treballant en diversos projectes al mateix temps. Els més interessants crec que són el que realitzaré per 'El Racó de Can Fabes' i un llibre sobre cuina que estic il·lustrant i que hauria de sortir per Sant Jordi. Al restaurant faré una intervenció artística en una de les parets del local. I en el cas del llibre, no

puc dir encara molta cosa perquè és una sorpresa. Però ja es podrà veure ben aviat.

- O sigui que tu no tens cap problema a treballar també per encàrrec.

No. A mi m'agrada que la meua obra sigui vista per altra gent. M'agrada que la gent em demani obres meves o que em digui que li agraden.

- A alguns artistes els fa pena deslliurar-se d'algunes de les seves obres.

Sí. Però a mi no. De vegades et fa una mica de llàstima perquè són obres en les quals has estat treballant molt de temps i els agafes carinyo. Però m'agrada que la meua obra segueixi la seva vida pròpia.

- Tens més projectes tan bonics com aquests?

Sí. Per l'any vinent tinc prevista una exposició de la meua obra a Mataró, a l'Espai Capgròs.

- Déu n'hi do quin ritme portes.

Sí. És que també m'està ajudant algun dels meus professors, que d'alguna manera em fa de 'màner' artístic.

- Encara no deus haver acabat el batxillerat.

Estic a segon de batxillerat.

- I suposo que després t'agradaria estudiar art.

M'agradaria especialitzar-me en il·lustració o disseny gràfic. I per això necessito treure bones qualificacions, o sinó no arribaré a la nota de tall. A mi m'agrada molt l'art i voldria poder-m'hi dedicar tota la vida. Això ho tinc clar. I m'agradaria que la gent s'obrís més a l'art, que és molt maco.

- Creus que Sant Pol és un poble d'artistes?

Sí, és clar. A Sant Pol l'art té molta influència i això m'ha afectat a mi. Hi ha molts artistes. L'Oriol Sauleda, l'Agnès Borrell... i molts més.

Tinta
Invisible
edicions

Tinta
Invisible
edicions

*l'entrevista

Entrevista a **Ricard Ibernó**, impulsor del taller d'art 'Tinta Invisible'

'A Sant Pol hi ha gent creativa que treballa molt'

El santpolenc Ricard Ibernó va ser un dels impulsors del taller d'art 'Tinta Invisible', que aquest any compleix 15 anys i es consolida com un dels més prestigiosos del món creatiu català. Malgrat la modèstia dels seus impulsors, la veritat és que els millors artistes visuals del país han passat per aquest taller i hi han treballat o editat alguna obra. Guinovart, Ràfols-Casamada, Perejaume i un llarg etcètera. Hem volgut acostar-nos al taller, situat al bohemí barri d'El Raval de Barcelona, i parlar amb en Ricard per conèixer, de primera mà, com funciona aquest centre d'art tan interessant.

Una entrevista de Daniel Solano

Tinta Invisible compleix 15 anys, Ricard.

Sí. I quan vàrem començar només érem un grup d'amics que sortíem de L'Escola Industrial i alguns altres artistes que provenien d'un taller al Poblenou. Llavors, en un moment determinat ens vàrem plantejar obrir un taller relacionat amb les arts del llibre al centre de Barcelona. I així ho vàrem fer. Hi havia gent especialitzada en gravat, en enquadernació, en disseny... I vàrem trobar un local molt bonic al Raval, al carrer del Lleó, prop del MACBA, i aquí ens vàrem establir, que és on encara som.

Per què vàreu escollir el Raval per establir-vos?

Perquè en aquells moments ja s'intuïa que aquest barri tindria un caràcter especial per al món de l'art contemporani. I la construcció del MACBA ho va acabar de confirmar, perquè era lògic suposar que es desenvoluparien activitats al seu voltant. Vàrem tenir la sort de trobar un local aquí i el vàrem rehabilitar.

Treballeu amb artistes de molt renom.

Bé, el taller és obert a tots els artistes. Quan vàrem començar, vam tenir la sort de poder-ho fer amb dos autors potents de la cultura catalana. Un és en Josep Guinovart i l'altre és en Ràfols-Casamada. Eren els nostres puntals de feina. Hi havia una bona relació

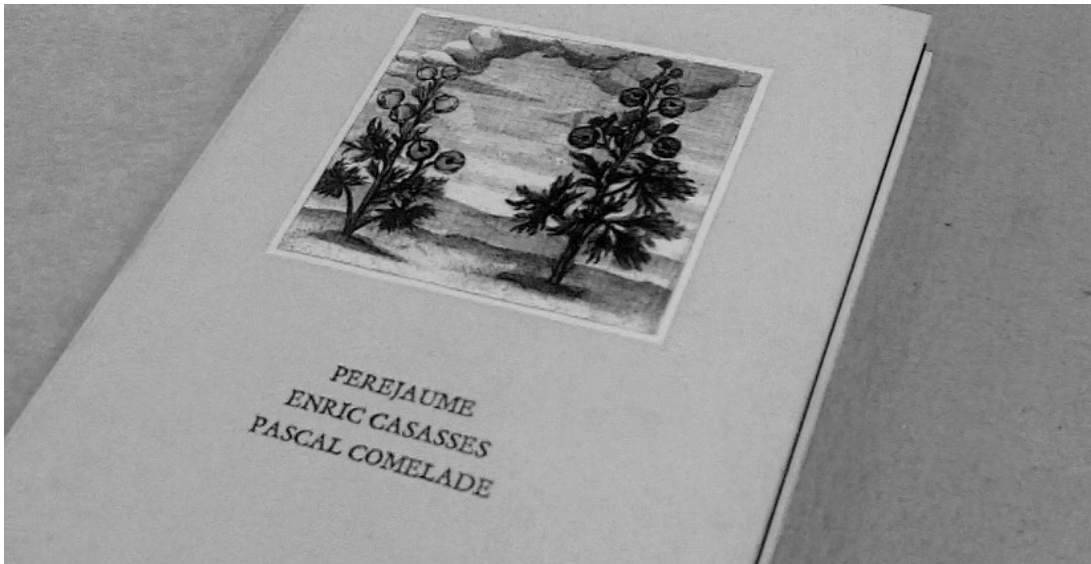
d'amistat i professional i sempre vàrem estar molt actius amb els seus diversos projectes. Però ja en aquella època no ens vàrem voler centrar només en ells dos i sempre hem tingut les portes obertes a tots els autors.

Com també el santpolenc Perejaume. Que és el que heu fet amb ell?

El més destacat que hem fet amb en Perejaume és un llibre, una edició bibliogràfica. Un llibre molt complex i molt bonic que es diu 'Nosaltres i els agermanats' i és una col·laboració entre en Perejaume, el poeta Enric Casasses i el músic Pascal Comelade. Aquest va ser un projecte molt exquisit que integrava gravat calcogràfic, estampa digital i música. I en aquest sentit, acompanyen al llibre dos discos de vinil amb poemes de transmissió oral i una base musical. Va ser una obra molt interessant, de les que fa goig ensenyar.

Ara que parlem d'en Perejaume... Creus que Sant Pol és un poble d'artistes?

Bé, a Sant Pol hi ha molta gent creativa. De sobte sempre surt algú que destaca per sobre dels altres, però de gent creativa sempre n'hi ha hagut en moltes disciplines. Potser no es pot simplificar tant com per dir que Sant Pol és un poble d'artistes, però sí que és cert que a Sant Pol hi ha gent creativa que treballa molt.

'El més destacat que hem fet amb en Perejaume és un llibre, una edició bibliogràfica. Un llibre molt complex i molt bonic que es diu 'Nosaltres i els agermanats' i és una col·laboració entre en Perejaume, el poeta Enric Casasses i el músic Pascal Comelade'

Tornant al taller, com ho feu per contactar amb els artistes?

Bé. Nosaltres sempre estem realitzant projectes culturals i sovint els mateixos projectes ja ens porten a la col·laboració amb nous artistes. De vegades són les mateixes edicions de Tinta Invisible les que ens acosten a ells i altres vegades són els seus projectes particulars que els porten a visitar-nos i a treballar plegats.

Quan vàreu començar, encara no éreu editors.

És que nosaltres, de formació, som gravadors. Tant en Martí com jo. I com a gravadors, fèiem i fem feines d'encàrrec en aquesta especialitzat. Artistes que han de realitzar projectes amb aquesta tècnica treballen la planxa i nosaltres el assessorem en la resta, quan es dóna el cas que ens ho demanen, o els ajudem en allò que necessitin pel que fa a l'estampació o edició posterior. El que passa és que amb el temps Tinta Invisible ha anat assumint tasques d'edició i des de fa uns anys ja actuem directament d'editors. És a dir, impulsem i promocionem obres d'obra gràfica que, normalment ja són treballs més complexos, com ara col·leccions de gravats o col·laboracions entre diversos artistes de diverses disciplines amb pintura, música, gravat, etc...

En aquests 15 anys, ha canviat gaire Tinta Invisible?

Bé, l'únic que ha canviat és l'experiència que hem anat adquirint. La visió del que volíem que fos el

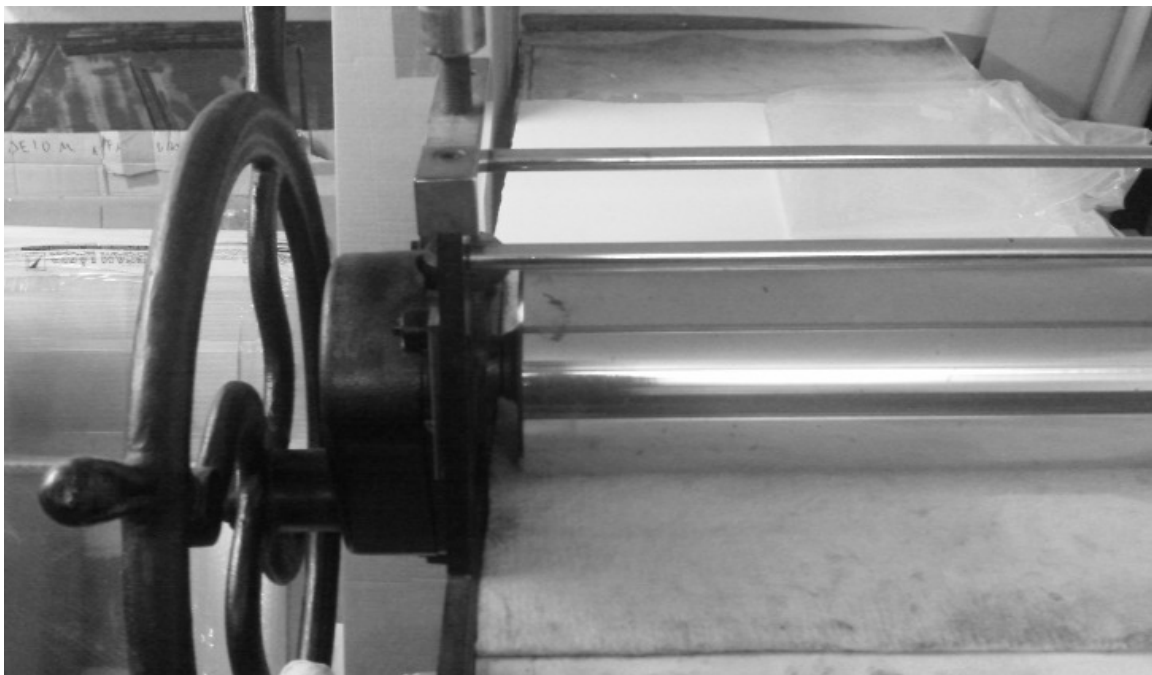
taller ja la teníem molt clara i, per tant, no ha calgut modificar res. Teníem bastant clar on ens podríem veure d'aquí a quinze anys. El que passa és que el projecte ha anat evolucionant i el fet de treballar per encàrrec, de treballar per tercers, ha anat cedint espais al que és la feina d'editor. Promoure edicions i defensar la seva comercialització en fires, exposicions o per Internet, on tenim un catàleg prou extens d'obres realitzades.

A Sant Pol feu també alguna cosa...

Sí, fa dos anys que munto una exposició al Centre Cultural de Sant Pol, on fem una mostra de gravats, i intento que coincideixi amb la Fira d'Art que promouen els Amics de les Arts i amb la Festa Major.

L'art a Sant Pol es concentra també en les exposicions del Museu de Sant Pol, que són poques però d'un nivell molt bo.

Sí, és clar. Aquesta era la idea dels Amics de les Arts. Fer només quatre exposicions l'any de qualitat, d'entre les quals en una es miri de recuperar el patrimoni del poble, amb una atenció especial a la pintura i als pintors històrics del poble, que han fet coses molt maques. A l'estiu programem l'exposició forta, perquè coincideix amb l'arribada dels estiuejants i de la Festa Major i perquè manté l'horari d'obertura més extens. Ara ja el Museu porta una bona pila d'exposicions. I han estat mostres molt interessants, amb una colla d'artistes interessants, com ara en Guinovart, o en Ràfols-Casamada, l'Antoni Llana, en Joaquim Chancho...

'Fa dos anys que muntem una exposició al Centre Cultural, on fem una mostra de gravats, coincidint amb la Fira d'Art i la Festa Major'

De cara al futur, quins projectes teniu previstos amb Tinta Invisible?

A sobre la taula sempre tenim iniciatives culturals, sobretot projectes editorials. Hi ha algú que pensa un projecte i després es mira de relacionar-lo amb artistes, amb el taller i amb els subscriptors, que són els que paguen una petita quota. Aquests diners després serveixen per finançar el projecte. Per tant, tot projecte és una relació a tres. D'altra banda, allò que es va produint, en algun moment el subscriptor ho tindrà a casa seva. Aquesta és la nostra fórmula de treball i ens ha anat bé sempre, des que vàrem començar. I aquesta és la mena de projectes que tenim sobre la taula. Alguns duren un any, altres un any i mig, etc. Per exemple, en el cas del llibre d'en Perejaume així es va anar gestant l'obra. Varen ser dos anys de feina amb aquest mateix esquema.

Ara has introduït la figura del subscriptor, que veig que és molt important.

Sense l'ajuda dels subscriptors seria impossible tirar endavant aquests projectes perquè són costosos i requereixen molta energia, paciència i amor. La idea és que siguin productes d'un nivell molt alt.

Els subscriptors reben les obres que el taller va desenvolupant al llarg de l'any.

Sí. Reben els nostres projectes, que són obres exclusives, limitades, amb signatura de l'autor. Si ens funciona és perquè són projectes potents. Pensem el projecte i dissenyem una publicitat que fem córrer entre els amics i els amics dels amics. Aquesta publicitat té un retorn, moltes vegades avalat per la confiança que els autors generen en la iniciativa i per l'experiència que suposen els altres treballs que ja hem fet.

Posa'm alguns exemples.

Per exemple, fa poc vàrem crear una carpeta amb gravats de 10 autors vinculats a Barcelona, com ara en Frederic Amat, l'Antoni Llena, en Carlos Pazos, en Perejaume, en Pep Duran i uns altres que em deixo. Però que tots ells són autors solvents i interessants. El resultat ha estat molt bonic. O també s'ha fet recentment un treball molt reeixit amb en Joan Fontcuberta i en Vicenç Altaió, que consisteix en un llibre de vidres, que seria un múltiple escultòric; com una mena de capelleta amb tres vidres amb tres taques de sang gravades en el vidre, com una mena de matrius originals d'una taca de sang ampliada al microscopi.

Com funciona el tema de les subscripcions?

Pagues una petita quota i amb aquesta quota finances el projecte, però a canvi reps el projecte acabat. És com una inversió. La gràcia és que estàs adquirint obres d'art de primer nivell a un preu molt bo. I reps una edició bibliogràfica d'en Perejaume signada, o 'La celebració com a revolta', que és una capsa amb elements artístics o una capelleta de vidre com la que comentàvem abans.

També tenim subscriptors que paguen per els gravats que s'enduen. Nosaltres els anomenem subscriptors al fons d'art. Són com una mena d'amics de Tinta Invisible. I és tan senzill com dir: 'Si t'agrada un dels gravats que tenim al nostre fons, emporta-te'l a casa' i el pagues en quotes que es pacten.

Els subscriptors, per tant, estan fent una tasca de mecenes i d'inversors al mateix temps.

Sí, és així. Els subscriptors que han anat treballant amb nosaltres des del principi, ara tenen un fons d'art important a casa seva. Tenen un patrimoni artístic. Més enllà del valor econòmic de les obres, el que és important és que la gent se l'endugui perquè vegin que són obres interessants i boniques.

Quin preu tenen les subscripcions?

Bé, cada projecte té el seu preu. Però són subscripcions molt assequibles. Algunes són de 50 euros al mes. Ara estem treballant en una col·laboració artística entre un músic i un pintor. El pintor és l'Alfons Borrell i el músic és en Josep Maria Mestres Quadreny. Serà una carpeta gran on a dintre hi han tres gravats i una obra gràfica original, hi ha també una partitura impresa i un CD de música amb el títol 'Trànsit boreal'. Això es planteja com un homenatge a Joan Brossa i els subscriptors el que estan pagant és una quota de 50 euros. Per aquesta quantitat tindran tot això. Llavors, cada quatre mesos, els enviem una carta explicant-los que ja tenen el segon gravat de la col·lecció i que el poden passar a recollir. Encara que la majoria de subscriptors no venen fins el final, quan la carpeta ja és complerta. I ara, en aquesta obra ja només ens queda incloure-hi un text, d'en Manuel Guerrero, que serà una camisa que embolcallarà la carpeta.

El fons d'art de Tinta Invisible es pot consultar al web del taller: www.gravat.com, que ara també permet apuntar-se a Facebook a la seva comunitat.

Multimarca Automoció
TALLER TOBELLA

Josep Maria Tobella Rubert
josepm.tobella@gmail.com

Ctra. Nacional II, 5 - 08395 SANT POL DE MAR
Tel. 93 760 04 17 · Fax 93 760 01 84

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 17
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

FUSTERIA I EBENISTERIA

**A
N
E
M** S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 **Sant Pol de Mar**
Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Carrer Havana, 2
Tel. 93 760 09 04
SANT POL DE MAR

Peix fresc, diàriament d'Arenys

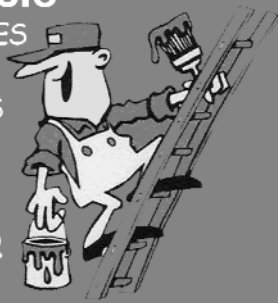
RAFEL PERA

PINTURA I DECORACIÓ

REVESTIMENT DE FAÇANES
INTERIOR I EXTERIOR
LACATS I ENVERNISSATS

Mòbil-607 352 462

C/ Riera Vaquer, 23 local
SANT POL DE MAR
rafelpera@gmail.com

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sostres d'alumini i PVC
- *Portes i finestres de PVC

Plaça Anselm Clavé, 7
Tel. i Fax 93 760 06 93
08395 Sant Pol de Mar

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/. Verge de la Mercè, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/. Dr. Riera Vaquer, 23 baixos

EMPRESA INSTAL·LADORA AUTORIZADA
PEL DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

llibreria - papereria
premsa - regals
llaminadures - internet
fotocòpies

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar
Tel/Fax 93 760 33 39
lonallibreria@terra.es

www.lonallibreria.com

L' agressivitat, un reflex social

Josep Torrents Missé / Psicòleg

L'agressivitat és inevitable. Tots la utilitzem i l'experimentem en certa mesura, tant a l'hora de marcar-nos un objectiu i aconseguir-lo, com per expressar les nostres queixes, el nostre dolor, per reprimir un atac físic, psicològic, o per contra, per insultar, maltractar, assetjar, conquerir a la força, etc. L'agressivitat forma part de la nostra condició humana i, biològicament, constitueix un element bàsic necessari per a la subsistència i per al desenvolupament personal i social.

El comportament agressiu apareix ja des del principi, en concret quan naixem. A tall d'exemple, un infant quan arriba al món segrega molta quantitat d'adrenalina per l'esforç que li suposa néixer. D'altra banda, projecta la seva agressivitat quan té fam i reclama el seu aliment plorant. Igualment, ho fa pegant, mossegant, cridant, amb el joc, quan té gelosia del germà que ha nascut...

L'agressivitat, tant en l'infant com en l'adult, es manifesta amb un objectiu i una intenció molt concreta. Així, si l'actitud és positiva i s'utilitza perquè ens respectin, ens escoltin, o a l'hora d'aconseguir una feina, parella, finalitzar uns estudis o per la pròpia supervivència, llavors estem parlant d'una agressivitat **adaptativa**. Si per contra, la finalitat és negativa, destructiva i persegueix humiliar, oprimir, anul·lar, etc. o genera violència, l'agressivitat serà **desadaptativa**.

Però, en realitat que és l'agressivitat? És un instint? És un comportament après? És una energia? Una pulsio?

Herich Fromm, psicoanalista alemany, divideix l'agressivitat en dos blocs i crea dues teories:

1) **teoria instintivista**: L'agressivitat és un instint innat. Les bases d'aquest pensament es troben a **L'origen de les espècies** de Darwin (1859), en què s'afirma que l'existència representa la lluita per la vida, en la qual els individus més forts de l'espècie sotmetran els més dèbils.

2) **teoria ambientalista**: No hi ha un instint agressiu, sinó que l'agressivitat esdevé per causes adquirides. Aquesta teoria fou recolzada per altres psicòlegs de prestigi, com el canadenc Albert Bandura i el nord-americà John Dollard. Aquest últim va demostrar que el comportament agressiu és reactiu i que tota resposta violenta respon a una frustració.

Sigui com sigui, el gran problema de l'agressivitat és el seu mal ús i les seves conseqüències que, de vegades, són irreparables, ja que provoquen danys psíquics i físics greus, dolor emocional, pèrdues materials i, en el pitjor dels casos, humanes.

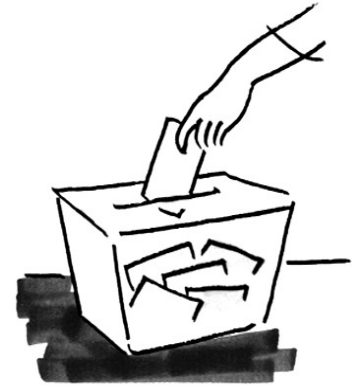
Actualment, l'agressivitat és un reflex de la societat en què vivim i sembla que va en augment. Potser perquè estem en un món excessivament competitiu? Potser perquè neix de les nostres frustracions? Potser perquè som uns consentits i intolerants? O perquè no hem après a canalitzar-la correctament i a dominar-la? La veritat és que tenim els elements necessaris per controlar-la i convertir-la en una força positiva, que estigui al nostre servei. Per aconseguir-ho, és important adonar-se de la seva presència i sentir que forma part de nosaltres. Així, quan estem enfadats o enrabiats, no podem pretendre deixar d'estar-ho d'una forma immediata. Hem d'intentar reconèixer la nostra agressivitat tal com és, i entendre que l'energia que ens ajudarà a fer-ho és la de ser plenament conscients del nostre estat emocional.

Exercicis adients per aconseguir-ho són el control de la respiració i aprendre a relaxar-se, tant físicament com mentalment. També és recomanable practicar un esport, el ball, la dansa, etc. O, si estem a mans d'un especialista en el camp de la psicologia, que ell ens ajudi a expressar la nostra agressivitat dins d'un espai protegit.

Així, qualsevol opció és bona, sempre que serveixi per reconèixer, acceptar i canalitzar adequadament la nostra agressivitat per tal d'alleugerar el patiment que provoca.

'Tenim els elements necessaris per controlar-la i convertir-la en una força positiva, al nostre servei. Per aconseguir-ho, és important adonar-se de la seva presència i sentir que forma part de nosaltres'

Política

1.161 gràcies!

Política / CiU

No volem començar aquestes línies sense donar primer les gràcies a tots els santpolencs i santpolenques que ens heu fet confiança en les darreres eleccions generals celebrades el passat 20 de novembre. CiU ha estat l'única força que ha augmentat en vots i percentatge, passant dels 940 vots de l'any 2008 als **1.161 vots** aquest 2011, fet que suposa un augment del **23%**.

Després d'uns mesos d'aquest nou equip de govern continuem pensant igual que el passat mes de maig: el nostre Ajuntament és i ha de ser la garantia per a les persones que en algun moment necessitin un cop de mà per cobrir les necessitats més bàsiques, articulant i coordinant els serveis propis amb els d'altres entitats.

Tot això tenint present que és tant important poder garantir els drets de les persones com exigir-ne els seus deures. L'entorn més quotidià és el més elemental de la nostra vida. La família, casa nostra, les activitats de la gent gran, els entrenaments de les entitats esportives... allò que marca el ritme del pas dels dies. Ens llevem als matins amb certa seguretat, amb la garantia que, en el fons, estem protegits per aquest entorn.

Creiem fermament amb la importància d'aquest entorn més immediat en la vida dels santpolencs. Només amb el paper dels ciutadans, amb la col·laboració d'entitats i associacions com a veritables teixidors de relacions socials, de complicitats, podem estructurar un poble integrat.

Formar part d'aquest poble cobra un valor essencial en el moment en que les coses no van bé. És doncs, en aquesta època de crisi quan tot el poble ens hem d'ajudar a tirar endavant les nostres il·lusions i projectes.

Sant Pol és un poble que té ganes de mirar al futur. Per això, és imprescindible que tinguem la tranquil·litat de poder-hi viure bé, de viure-hi amb la garantia que hi podem desenvolupar una vida plena, rica culturalment i activa socialment. Un poble que dorm tranquil perquè veu com s'hi pot envellir bé. On tots els ciutadans en som un actiu. Un poble que no és ni més ni menys que la suma de tots nosaltres.

Els nostres millors desitjos per a l'any 2012!!!

Grup Municipal de CiU

Reflexionem-hi...!

Política / Junts per Sant Pol

Havent ultrapassat amb escreix els cent dies de gràcia que tot govern mereix, ja és hora de manifestar que el nou govern de CiU en minoria no està a l'alçada de les circumstàncies i manté certs tics prepotents que caldria superar.

Podem citar com un clar exemple de prepotència la decisió unilateral de tancar el centre del poble al trànsit de vehicles tots els dies de l'any sense haver-ho contrastat prèviament amb el col·lectiu més sensible a aquesta mesura, evidenciant un presumpte desconeixement de les necessitats vitals del nostre comerç. Davant una decisió d'aquest tipus s'ha de parlar amb els afectats, s'ha de tenir un suficient coneixement de la problemàtica, s'han d'avaluar les conseqüències de la decisió que es prengui i, sobretot, no s'ha de mentir explicant sopars de duro als ciutadans ni traspasant la responsabilitat als grups de l'oposició. Si actuar tal com ho ha fet l'alcaldesa ja es lleig, no s'entén com pot fer-ho trobant-se en clara minoria si no es perquè actua amb evident i mani-

festa prepotència. Els comerciants, tal com ho van fer el industrials de la Zona Industrial fa tres mesos, han evidenciat una clamorosa falta de diàleg de l'alcaldesa. Comprendem que ser la primera alcaldessa de la història de Sant Pol la pot omplir d'orgull, podem entendre també que pugui sentir-se molt feliç per la seva evident projecció política, però li hem de dir que ella no és l'ajuntament, que convé parlar amb tothom i, sobre tot, saber escoltar i acceptar opinions diferents a les seves. Hem de recordar-li a l'alcaldesa que va presentar-se a les eleccions amb la voluntat d'entesa, diàleg i confiança, segons ella mateixa pregonava quan se li preguntava quins serien els eixos bàsics de la seva política. Estem començant a pensar que potser feia una mica de "teatre" i ens ha enredat a tots amb un somriure "profident", digne de la millor actriu però que amaga un perfil molt poc dialogant i molt autoritari.

De fet, que CiU estigui governant en minoria no fa més que demostrar el que diem. Reflexionem-hi...!

Ja fa mig any que ha començat el present mandat i ja en podem fer unes primeres valoracions.

Pocs dies després de la investidura del nou govern, el Grup Municipal d'ICV vam fer-li entrega d'un document que recollia un llistat de les propostes que consideràvem prioritàries per portar a terme al llarg del 2011. Tot i el compromís del govern per complir-les, hem pogut veure que, a finals de desembre, la majoria de punts encara no s'han complert. No s'obre l'Ajuntament a les tardes o els dissabtes, no s'ha reunit la Junta de Patrimoni Arquitectònic i Ambiental, no s'ha engegat la redacció del Pla d'Equipaments, no s'ha creat la figura del Defensor del Ciutadà, no s'ha redactat un Pla d'Estalvi Energètic i Recursos Naturals, no s'ha avançat en l'aprovació del Reglament de Participació... Tots aquests incompliments

fan disminuir considerablement la nostra confiança en l'equip de govern.

Tot i així, la nostra feina a l'oposició ha estat marcada per la responsabilitat, el diàleg i la proposta, com en l'aprovació de les Ordenances i Taxes Fiscals. Les ordenances han estat aprovades gràcies al nostre suport després que el govern acceptés les nostres esmenes basades en la reducció o la retirada d'aquells augments desmesurats -com l'Impost de Béns Immobles o la Taxa de la Llar d'Infants-, en la bonificació de les bones pràctiques ambientals i en l'ampliació de serveis -com la creació del servei de deixalleria mòbil-.

Podeu consultar el document de prioritats pel 2011 i les esmenes a l'aprovació de les Taxes i Ordenances Municipals al nostre web: santpol@iniciativa.cat.

Sant Pol és independentista

A instàncies dels membres de l'Assemblea Nacional Catalana a Sant Pol de Mar, un moviment integrat només per persones a títol individual, i on no hi tenen cabuda ni partits ni associacions, tal com es defineixen, amb la clara intenció que tot l'esforç que es va adreçar a l'organització de les consultes no quedi en només una anècdota, cosa que és d'agrair, el passat 29 de novembre el Ple de l'Ajuntament va aprovar la Moció per adherir-se l'Associació de Municipis per la Independència amb el suport d'ERC, els 5 regidors de CiU, els 4 de Junts i els 2 d'ICV. Obviament el representant del PP hi va votar en contra, hagués estat portada de tots els mitjans si hagués fet el contrari...

Entre els més de cent municipis que hi figuraran a partir de la seva constitució el proper 14 de desembre, hi ha capitals de comarca com Vic, Manresa, Olot, Berga, Ripoll i Banyoles, i una de les primeres poblacions que s'hi van sumar és Arenys de Munt, els primers en celebrar una consulta sobre la independència. No deixa de sorprendre que en un municipi

com el nostre amb, suposadament, un únic regidor independentista, l'Albert Font, prosperi una iniciativa d'aquest tipus, hagués estat impensable no fa pas gaire temps. És la normalització d'aquesta fita que és l'alliberament nacional, el que fa possible que cada vegada siguem més els "convertos" i la forma que té l'Estat de maltractar-nos de totes les formes possibles, encara evidencia amb més claredat que només existeix una opció: Catalunya ha de ser un estat de ple dret dins de la Unió Europea i quan més triguem, pitjor estarem. És per això que anem a la resta de regidors a demostrar que el fet que Sant Pol pertanyi a aquesta Associació no és només un brindis al sol o un gest de cara a la galeria, perquè tal com va dir el company del PP el passat ple, s'estan creant moltes expectatives i ens mou la il·lusió, com algú bé va afegir, és per això que tant la gent que es va sumar a aquest moviment com la que ja fa molts anys que hi lluita mereix que no els decebem. Gràcies a tots per la vostra valentia.

Si fem un balanç de la gestió del Govern durant aquest primer període, hem de dir que a dia d'avui es paguen més impostos i els serveis prestats són els mateixos o menors. El Govern juntament amb ICV va votar a favor d'una pujada d'impostos en època de crisi. Cap societat moderna ha sortit d'una greu crisi econòmica apujant els impostos. El Partit Popular de Sant Pol de Mar, fidels a la nostra visió del que ha de ser una bona gestió, vàrem votar en contra de la pujada, ja que creiem que hi han diferents fórmules de reduir partides o d'estalvi que no s'han contemplat. No creiem que sigui just apujar els tributs a ciutadans i comerciants de Sant Pol en una delicada situació. S'han d'aplicar deduccions als que generen ocupació, s'ha d'ajudar al comerç. Des de promoció econòmica s'han de fer propostes imaginatives per reactivar l'economia. Hem de fomentar el turisme de qualitat i un comerç de nivell tal i com mereix el nostre poble.

Pel que fa al finançament del nostre Ajuntament, el Govern municipal defensa l'idea de l'espoli fiscal que pateix Catalunya. El que s'oblida de dir el Govern municipal és que la Generalitat de Catalunya i en concret el Govern de Convergència i Unió, ha retallat en els pressupostos del 2011 tant les aportacions al Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC) com del Fons de Cooperació Local. Concretament 16.958.290 euros i 41.265.297 euros. Des del Partit Popular defensem que Catalunya necessita

una millora del seu finançament, que assegurí mantenir la mateixa posició relativa anterior a les aportacions de solidaritat envers la resta dels territoris de l'Estat. El compliment del principi de solidaritat interterritorial establert en l'article 138 de la Constitució no pot provocar que Catalunya perdi posicions en termes de renda per càpita amb la resta de Comunitats Autònomes. I nosaltres lluitarem per aconseguir-ho. Tots plegats podem, si hi ha bona voluntat, sortir del pou tan complicat i gris que han deixat uns altres.

Amb mocions referides a l'adhesió del nostre poble a associacions de pobles en favor de la independència, poc a dir. Creiem que no toca, que no correspon a Sant Pol sinó als representants del Parlament de Catalunya. L'únic que, tal i com vàrem veure a l'últim Ple Municipal, s'estan creant unes tensions innecessàries que no responen a la realitat del moment. Es tracta d'una estratègia de Convergència i Unió per desviar l'atenció i poder dur a terme mesures poc populars com les retallades. A Sant Pol, això no toca. Hem de procurar solucionar els problemes que tenim a Sant Pol, que no són pocs.

Com sempre, a la vostra disposició pel que necessiteu. Endavant Sant Pol que tenim molta feina!

Isaac-Iván Martín i Salvà.
Regidor del Partit Popular de Sant Pol de Mar.

*ràdio litoral

Novetats de la temporada 2011-12

Ràdio Litoral ha estrenat un nou programa aquesta temporada. Es tracta de l'espai **Insomni**, conduït per Laura Aragonès, Anna Roigé i Josep Dalmau. Insomni, que s'emet els dijous a les 10 de la nit i es repeteix els dissabtes a la 1 de la matinada, és un programa de textos i cites, barrejats amb música tranquil·la per acompanyar la nit. També comença **Clàssics**, un programa que condueix Josep Dalmau i que recorda cançons que al llarg dels temps han esdevinguts clàssics que tothom coneix i recorda. S'emet els dijous a les 10 del matí i es repeteix a les 7 de la tarda.

Un dels programes que torna aquesta temporada és **Sona Bé**. La proposta de Ferran Xumetra, Josep Dalmau i Andreu Coll s'allarga una hora i s'emet ara els divendres de 5 a 8 de la tarda. Es tracta d'un programa en clau d'humor, en el que es fa un repàs al santoral i costumari català, es parla de la televisió, el cor, l'horòscop, notícies curioses...

Fruit de la col·laboració de Ràdio Litoral amb diverses emissores de la zona, es fan intercanvis de

programes que es consideren d'interès. Així, aquesta temporada també s'escoltaran a Sant Pol diversos programes fets a fora, com **Pedra a pedra**, un espai divulgatiu sobre els orígens dels éssers humans a Catalunya, que s'emet dijous a les 9 del vespre i és elaborat per Ràdio Cabrera. També de Ràdio Cabrera arriba **Cub Rúbic**, un espai d'entreteniment, actualitat i humor que s'emet els dissabtes a les 2 de la tarda; el segueix a les 4 de la tarda el programa Internauta, espai de la Federació de Ràdios Locals per conèixer millor les noves tecnologies.

D'altra banda, els programes de Ràdio Litoral que s'exporten a les diferents emissores col·laboradores són **Clàssics** i **Mirall Radiofònic**, que s'emeten també a Ràdio Cabrera i Ràdio Palafrugell i sobretot el **Rodamón**, que a banda de les dues anomenades abans també s'escolta a Mataró Ràdio, Sans 3 Ràdio i a l'emissora de Sant Vicenç de Montalt.

L'últim canvi a destacar és en el programa Insession del dissabte a la nit, que ara passa a anomenar-se **Warn up!**

Foto promocional del programa Insomni

finques sauleda

**Agents de la Propietat Immobiliària
Administradors de Finques**

Des del 1975 treballant en la venda i el lloguer d'apartaments, pisos, cases i parcel·les. També disposem de lloguers per a la temporada d'estiu.

Carrer Nou, 29 - 08395 Sant Pol de Mar - Tel. 93 760 09 16

www.finquessauleda.com

Alimenta't bé!

Carnisseria - Xarcuteria

Ca la Teresa

Roger de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 91
Costa i Fornaguera, 50 (Calella)
Tel. 93 766 16 59

OBRA NOVA I REFORMES

BRULTAN
Promocions s.l.

C. Conxita Badia, 6
08395 Sant Pol de Mar
93 760 12 85
E-mail: BRULTAN@terra.es

La perruqueria ANAHAIR compleix 5 anys

Aquest mes de novembre la perruqueria ANAHAIR, situada al carrer Riera Vaquer, ha celebrat el seu 5è. aniversari. L'Ana M^a del Pino la va obrir al 2006 en homenatge a la seva mare, també perruquera, que mai va poder realitzar-ho tot i ser el somni de la seva vida. Aquesta gallega que va créixer a Alemanya feia poc que havia arribat a Catalunya quan, amb molta tossuderia, va decidir que havia de ser a Sant Pol on comencés el seu negoci, perquè li agradava el poble tot i no viure aquí. De seguida s'hi va sentir molt a gust i assegura que l'acollida que va tenir va ser espectacular.

En aquests 5 anys ANAHAIR ha sabut fer-se un nom i té clients no només de Sant Pol sinó d'arreu de la comarca i de Barcelona; també el fet de parlar anglès i alemany l'ha ajudat a arribar a més persones. El seu secret ha estat treballar molt dur per mantenir-se i estar al dia de totes les tendències del moment i també oferir uns productes de primera qualitat. A més de perruqueria (unisex) ofereix servei de maquillatge i assessorament d'imatge. Entre les seues productes estrella destaca l'allisat brasiler, reductor de volum, antiencrespament i cabell brillant.

L'Ana agraeix el suport rebut del seu home, al que sempre té al costat, i a tots els clients que han passat per les seves mans, a més de l'equip i ajudants que han contribuït a que això funcioni. De cara al futur vol seguir formant-se i evolucionant, el proper pas serà acabar els estudis per poder oferir un assessorament d'imatge integral, que inclogui també la roba.

ANAHAIR
PHYLOSOPHY AREA

Dr. Riera Vaquer, 7 - 08395 Sant Pol de Mar
tel. 937 604 679 - anahair@anahair.es

Bústia del Ciutadà

DIGUES LA TEVA!

digueslateva@santpol.cat

**LA TEVA PARTICIPACIÓ ÉS CLAU:
IMPLICA'T**

Ajuntament de
Sant Pol de Mar

FRANQUEIG
CONCERTAT
02 / 1401